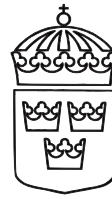

Regeringens proposition

2010/11:61

Genomförande av det reviderade ekodesigndirektivet Prop.
2010/11:61

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 27 januari 2011

Fredrik Reinfeldt

Anna-Karin Hatt
(Näringsdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås ändringar i lagen (2008:112) om ekodesign i syfte att genomföra det s.k. reviderade ekodesigndirektivet. I huvudsak innebär förslaget att tillämpningsområdet, som idag omfattar energianvändande produkter, utvidgas till att omfatta energirelaterade produkter, vilket utöver energianvändande produkter även innefattar produkter som inte själva är beroende av energitillförsel, men som har en inverkan på energianvändningen. Därtill föreslås ett antal redaktionella ändringar som en följd av Lissabonfördraget.

Förslagen föreslås träda i kraft den 1 april 2011.

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Lagtext	4
2.1	Lag om ändring i lagen (2008:112) om ekodesign.....	4
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (2010:920) om ändring i lagen (2008:112) om ekodesign.....	10
3	Ärendet och dess beredning.....	11
4	Bakgrund	11
5	Förslag till ändringar i ekodesignlagen.....	13
6	Konsekvenser.....	15
6.1	Konsekvenser för myndigheter	15
6.2	Statsfinansiella konsekvenser.....	16
6.3	Konsekvenser för företag	16
6.4	Övriga konsekvenser.....	17
7	Författningskommentar.....	18
7.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (2008:112) om ekodesign	18
7.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2010:920) om ändring i lagen (2008:112) om ekodesign.....	18
Bilaga 1	Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009	19
Bilaga 2	Förteckning över remissinstanser	45
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 27 januari 2011.....	46
	Rättsdatablad	47

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2010/11:61

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i lagen (2008:112) om ekodesign,
2. lag om ändring i lagen (2010:920) om ändring i lagen (2008:112) om ekodesign.

2.1 Lag om ändring i lagen (2008:112) om ekodesign

Härigenom föreskrivs att 1–14 och 17 §§ lagen (2008:112) om ekodesign ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Denna lag syftar till att främja en effektiv energianvändning och en låg miljöpåverkan av *energi-användande* produkter och *energi-användande* delar av sådana produkter genom att miljöaspekter integreras i produktdesignen för att förbättra produktens eller delens miljöprestanda under hela dess livscykel (ekodesign).

Föreslagen lydelse

1 §

Denna lag syftar till att främja en effektiv energianvändning och en låg miljöpåverkan av *energi-relaterade* produkter och *energi-relaterade* delar av sådana produkter genom att miljöaspekter integreras i produktdesignen för att förbättra produktens eller delens miljöprestanda under hela dess livscykel (ekodesign).

2 §¹

Med en *energianvändande* produkt och en *energianvändande* del avses en produkt respektive en del som omfattas av en *föreskrift* enligt 4 § första stycket eller av föreskrifter i en genomförandeåtgärd enligt artikel 15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/32/EG av den 6 juli 2005 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för *energianvändande* produkter och om ändring av rådets direktiv 92/42/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 96/57/EG och 2000/55/EG.

Med en *energirelaterad* produkt och en *energirelaterad* del avses en produkt respektive en del som omfattas av *föreskrifter* enligt 4 § första stycket eller av föreskrifter i en genomförandeåtgärd enligt artikel 15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för *energirelaterade* produkter (*omarbetning*).

3 §²

Med en representant avses en fysisk eller juridisk person som är etablerad inom Europeiska *gemenskapen* och som av en tillverkare fått skriftlig fullmakt att handla på dennes vägnar i fråga om samtliga eller vissa av förpliktelserna och

Med en representant avses en fysisk eller juridisk person som är etablerad inom Europeiska *unionen* och som av en tillverkare fått skriftlig fullmakt att handla på dennes vägnar i fråga om samtliga eller vissa av förpliktelserna och

¹ Senaste lydelse 2010:285.

² Senaste lydelse 2010:285.

formaliteterna i denna lag eller i genomförandeåtgärder enligt artikel 15 i direktiv 2005/32/EG.

Med en importör avses en fysisk eller juridisk person som är etablerad inom Europeiska *gemenskapen* och som inom sin näringsverksamhet släpper ut en produkt från tredjeländ på *gemenskapens marknad*.

formaliteterna i denna lag eller i genomförandeåtgärder enligt artikel 15 i direktiv 2009/125/EG.

Med en importör avses en fysisk eller juridisk person som är etablerad inom Europeiska *unionen* och som inom sin näringsverksamhet släpper ut en produkt från tredjeländ på *unionsmarknaden*.

4 §³

Regeringen får meddela föreskrifter om vilka typer av produkter och delar som ska omfattas av lagens bestämmelser. Sådana föreskrifter får bara avse produkter och delar som varit föremål för genomförandeåtgärder enligt artikel 15 i direktiv 2005/32/EG.

Föreskrifter enligt första stycket får inte avse produkter eller delar som är avsedda att stadigvarande ingå i byggnadsverk och som omfattas av bestämmelserna i lagen (1994:847) om tekniska egenskapskrav på byggnadsverk, m.m. och de föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.

Regeringen får meddela föreskrifter om vilka typer av produkter och delar som ska omfattas av lagens bestämmelser. Sådana föreskrifter får bara avse produkter och delar som varit föremål för genomförandeåtgärder enligt artikel 15 i direktiv 2009/125/EG.

5 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att miljöaspekter ska integreras i produktdesignen beträffande *energianvändande* produkter och *energianvändande* delar i syfte att förbättra produktens eller delens miljöprestanda under hela dess livscykel.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att miljöaspekter ska integreras i produktdesignen beträffande *energirelaterade* produkter och *energirelaterade* delar i syfte att förbättra produktens eller delens miljöprestanda under hela dess livscykel.

6 §⁴

En *energianvändande* produkt eller en *energianvändande* del får släppas ut på *gemenskapens marknad* eller tas i bruk inom *gemenskapen* endast om den uppfyller de krav som ställs i föreskrifter som meddelats med stöd av 5 § eller i

En *energirelaterad* produkt eller en *energirelaterad* del får släppas ut på *unionsmarknaden* eller tas i bruk inom *unionen* endast om den uppfyller de krav som ställs i föreskrifter som meddelats med stöd av 5 § eller i en genomförande-

³ Senaste lydelse 2010:285.

⁴ Senaste lydelse 2010:285.

en genomförandeåtgärd enligt artikel 15 i direktiv 2005/32/EG.

Innan en *energianvändande* produkt eller en *energianvändande* del släpps ut på *gemenskapens marknad* eller tas i bruk inom *gemenskapen* ska tillverkaren eller dennes representant se till att det görs en bedömning av om produkten eller delen överensstämmer med de krav som ställs i föreskrifter som meddelats med stöd av 5 § eller i föreskrifter i en genomförandeåtgärd enligt artikel 15 i direktiv 2005/32/EG (bedömning av överensstämmelse).

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur denna bedömning av överensstämmelse ska gå till.

åtgärd enligt artikel 15 i direktiv 2009/125/EG.

Innan en *energirelaterad* produkt eller en *energirelaterad* del släpps ut på *unionsmarknaden* eller tas i bruk inom *unionen* ska tillverkaren eller dennes representant se till att det görs en bedömning av om produkten eller delen överensstämmer med de krav som ställs i föreskrifter som meddelats med stöd av 5 § eller i föreskrifter i en genomförandeåtgärd enligt artikel 15 i direktiv 2009/125/EG (bedömning av överensstämmelse).

7 §⁵

Innan en *energianvändande* produkt eller en *energianvändande* del släpps ut på *gemenskapens marknad* eller tas i bruk inom *gemenskapen* ska

a) en *försäkran* utfärdas av produktens eller delens tillverkare eller dennes representant om att produkten eller delen överensstämmer med de krav som anges i de föreskrifter som meddelats med stöd av 5 § eller i föreskrifter i en genomförandeåtgärd enligt artikel 15 i direktiv 2005/32/EG (*försäkran* om överensstämmelse), och

b) produkten eller delen förses med CE-märkning.

Tillverkaren eller dennes representant svarar för att produkten eller delen uppfyller kraven enligt första stycket.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om de upplysningar som ska lämnas i en *försäkran* om överensstämmelse.

Innan en *energirelaterad* produkt eller en *energirelaterad* del släpps ut på *unionsmarknaden* eller tas i bruk inom *unionen* ska

a) en *EU-försäkran* utfärdas av produktens eller delens tillverkare eller dennes representant om att produkten eller delen överensstämmer med de krav som anges i de föreskrifter som meddelats med stöd av 5 § eller i föreskrifter i en genomförandeåtgärd enligt artikel 15 i direktiv 2009/125/EG (*EU-försäkran* om överensstämmelse), och

b) produkten eller delen förses med CE-märkning.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om de upplysningar som ska lämnas i en *EU-försäkran* om överensstämmelse.

⁵ Senaste lydelse 2010:285.

8 §⁶

En *energianvändande* produkt eller del får CE-märkas endast om den uppfyller de krav som ställs i föreskrifter som meddelats med stöd av lagen eller i föreskrifter i en genomförandeåtgärd enligt artikel 15 i direktiv 2005/32/EG.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om CE-märkning av *energianvändande* produkter och delar.

För CE-märkning gäller vidare bestämmelserna i lagen (1992:1534) om CE-märkning.

En *energirelaterad* produkt eller del får CE-märkas endast om den uppfyller de krav som ställs i föreskrifter som meddelats med stöd av lagen eller i föreskrifter i en genomförandeåtgärd enligt artikel 15 i direktiv 2009/125/EG.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om CE-märkning av *energirelaterade* produkter och delar.

9 §

En *försäkran* om överensstämmelse och den dokumentation som legat till grund för bedömningen av överensstämmelse ska finnas tillgänglig hos tillverkaren eller dennes representant tills tio år har förflutit sedan den sista *energianvändande* produkten tillverkades.

På begäran av en tillsynsmyndighet ska tillverkaren eller dennes representant ställa dokumentationen enligt första stycket till myndighetens förfogande inom tio dagar från det att begäran har mottagits av tillverkaren eller dennes representant. Denna skyldighet gäller gentemot alla tillsynsmyndigheter i Europeiska unionens medlemsstater.

En *EU-försäkran* om överensstämmelse och den dokumentation som legat till grund för bedömningen av överensstämmelse ska finnas tillgänglig hos tillverkaren eller dennes representant tills tio år har förflutit sedan den sista *energirelaterade* produkten tillverkades.

10 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att en tillverkare av en *energianvändande* produkt eller del eller dennes representant ska, på det sätt som denne anser lämpligt, se till att konsumenter får

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att en tillverkare av en *energirelaterad* produkt eller del eller dennes representant ska, på det sätt som denne anser lämpligt, se till att konsumenter får

a) den information som är nödvändig för att kunna använda produkten eller delen energieffektivt och med låg miljöpåverkan, och

b) information om dels alla miljöaspekter som är knutna till produkten eller delen under dess livscykel, dels fördelarna med ekodesign, om så krävs i den relevanta genomförandeåtgärden.

⁶ Senaste lydelse 2010:285.

11 §⁷

Om tillverkaren inte är etablerad inom Europeiska *gemenskapen* och inte har någon representant inom *gemenskapen* svarar en *energianvändande* produkts eller *energianvändande* dels importör för de skyldigheter som enligt denna lag eller enligt föreskrifter i en genomförandeåtgärd enligt artikel 15 i direktiv 2005/32/EG åvilar tillverkaren eller dennes representant.

Om det i ett fall som anges i första stycket saknas importör åvilar dessa skyldigheter varje fysisk eller juridisk person som släpper ut en *energianvändande* produkt eller del på *gemenskapens marknad* eller tar den i bruk inom *gemenskapen*.

Om tillverkaren inte är etablerad inom Europeiska *unionen* och inte har någon representant inom *unionen* svarar en *energirelaterad* produkts eller *energirelaterad* dels importör för de skyldigheter som enligt denna lag eller enligt föreskrifter i en genomförandeåtgärd enligt artikel 15 i direktiv 2009/125/EG åvilar tillverkaren eller dennes representant.

Om det i ett fall som anges i första stycket saknas importör åvilar dessa skyldigheter varje fysisk eller juridisk person som släpper ut en *energirelaterad* produkt eller del på *unionsmarknaden* eller tar den i bruk inom *unionen*.

12 §

Energianvändande produkter eller delar får demonstreras på handelsmässor, utställningar, demonstrationer och liknande även om kraven i 5–8 och 10 §§, i föreskrifter som har meddelats med stöd av 5, 6, 8 och 10 §§ och i verkställighetsföreskrifter enligt 7 § inte har uppfyllts. Detta gäller dock bara under förutsättning att det synligt anges att produkten eller delen inte kommer att släppas ut på *gemenskapens marknad* eller tas i bruk inom *gemenskapen* förrän kraven har uppfyllts.

Energirelaterade produkter eller delar får demonstreras på handelsmässor, utställningar, demonstrationer och liknande även om kraven i 5–8 och 10 §§, i föreskrifter som har meddelats med stöd av 5, 6, 8 och 10 §§ och i verkställighetsföreskrifter enligt 7 § inte har uppfyllts. Detta gäller dock bara under förutsättning att det synligt anges att produkten eller delen inte kommer att släppas ut på *unionsmarknaden* eller tas i bruk inom *unionen* förrän kraven har uppfyllts.

13 §⁸

Den eller de myndigheter som regeringen bestämmer (tillsynsmyndigheten) ska se till att denna lag, de föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen samt föreskrifterna i en genomförandeåtgärd enligt artikel 15 i direktiv

Den eller de myndigheter som regeringen bestämmer (tillsynsmyndigheten) ska se till att denna lag, de föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen samt föreskrifterna i en genomförandeåtgärd enligt artikel 15 i direktiv

⁷ Senaste lydelse 2010:285.

⁸ Senaste lydelse 2010:285.

2005/32/EG följs. Detta gäller dock bara i den utsträckning som det inte finns relevanta bestämmelser om tillsyn i någon annan författning.

2009/125/EG följs. Detta gäller dock bara i den utsträckning som det inte finns relevanta bestämmelser om tillsyn i någon annan författning.

Prop. 2010/11:61

14 §⁹

En tillsynsmyndighet får meddela de förelägganden och förbud som behövs för att lagen, de föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen samt föreskrifterna i en genomförandeåtgärd enligt artikel 15 i direktiv 2005/32/EG ska följas. Ett föreläggande eller förbud får förenas med vite.

En tillsynsmyndighet får meddela de förelägganden och förbud som behövs för att lagen, de föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen samt föreskrifterna i en genomförandeåtgärd enligt artikel 15 i direktiv 2009/125/EG ska följas. Ett föreläggande eller förbud får förenas med vite.

17 §¹⁰

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om skyldighet för en tillverkare av *energi-användande* produkter och delar eller dennes representant att ersätta tillsynsmyndighetens kostnader för provtagning och undersökning av prov. Sådana föreskrifter får dock bara avse fall då produkten eller delen visat sig inte uppfylla de krav som gäller enligt denna lag, enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen eller enligt föreskrifter i en genomförandeåtgärd enligt artikel 15 i direktiv 2005/32/EG.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om skyldighet för en tillverkare av *energi-relaterade* produkter och delar eller dennes representant att ersätta tillsynsmyndighetens kostnader för provtagning och undersökning av prov. Sådana föreskrifter får dock bara avse fall då produkten eller delen visat sig inte uppfylla de krav som gäller enligt denna lag, enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen eller enligt föreskrifter i en genomförandeåtgärd enligt artikel 15 i direktiv 2009/125/EG.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2011.

⁹ Senaste lydelse 2010:285.

¹⁰ Senaste lydelse 2010:285.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2010:920) om
ändring i lagen (2008:112) om ekodesign

Prop. 2010/11:61

Härigenom föreskrivs att 4 § lagen (2008:112) om ekodesign i stället för dess lydelse enligt lagen (2010:920) om ändring i nämnda lag ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

Regeringen får meddela föreskrifter om vilka typer av produkter och delar som ska omfattas av lagens bestämmelser. Sådana föreskrifter får bara avse produkter och delar som varit föremål för genomförandeåtgärder enligt artikel 15 i direktiv 2005/32/EG.

Regeringen får meddela föreskrifter om vilka typer av produkter och delar som ska omfattas av lagens bestämmelser. Sådana föreskrifter får bara avse produkter och delar som varit föremål för genomförandeåtgärder enligt artikel 15 i direktiv 2009/125/EG.

Föreskrifter enligt första stycket får inte avse produkter eller delar som är avsedda att stadigvarande ingå i byggnadsverk och som omfattas av bestämmelserna i plan- och bygglagen (2010:900) och de föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (omarbetning) [det reviderade ekodesigndirektivet] antogs den 21 oktober 2009. Direktivet finns i *bilaga 1*.

Inom Regeringskansliet (Näringsdepartementet) har upprättats en departementspromemoria (En ny energimärkningslag, Ds 2010:34) med bland annat förslag till lag om ändring i lagen (2008:112) om ekodesign. Promemorians lagförslag överensstämmer med regeringens lagförslag.

Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 2*.

En sammanställning av remissvaren finns tillgänglig i Regeringskansliet (Näringsdepartementet) Dnr N2010/6461/E.

Lagrådet

Propositionens lagförslag innebär att lagens tillämpningsområde, som idag omfattar energianvändande produkter, utvidgas till att omfatta energirelaterade produkter, vilket utöver energianvändande produkter även innefattar produkter som inte själva är beroende av energitillförsel, men som har en inverkan på energianvändningen.

Dessutom föreslås ett antal redaktionella ändringar som en följd av Lissabonfördraget.

De föreslagna ändringarna är författningstekniskt och även i övrigt av sådan beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse. Lagrådets yttrande har därför inte inhämtats.

4 Bakgrund

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/32/EG om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energianvändande produkter och om ändring av rådets direktiv 92/42/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 96/57/EG och 2000/55/EG (ekodesign-direktivet) antogs den 6 juli 2005.

Direktivets syfte är att främja en effektiv energianvändning och en låg miljöpåverkan av energianvändande produkter. Detta syfte ska uppnås genom att miljöaspekter integreras i produktdesignen för att förbättra produktens miljöprestanda under hela dess livscykel. Detta kallas i dagligt tal ekodesign.

Direktivet är uppbyggt som ett s.k. ramedirektiv, vilket innebär att direktivet endast anger vissa grundläggande bestämmelser som måste iaktas av den som släpper ut en energianvändande produkt på gemenskapsmarknaden. Direktivet nämner heller inte några specifika produkter som ska omfattas av direktivets bestämmelser.

Enligt en viss bestämmelse i direktivet ska Europeiska kommissionen anta s.k. genomförandeåtgärder beträffande en specifik produkt om denna uppfyller vissa angivna kriterier.

Genomförandeåtgärder som omfattas av denna lag har hittills skett i form av EU-förordningar. I en sådan EU-förordning anges en mängd krav som den aktuella produkten ska uppfylla för att få släppas ut på gemenskapsmarknaden. Först i och med detta omfattas den specifika produkten av ekodesignsystemets bestämmelser. En sådan förordning är direkt tillämplig i Sverige.

Direktivet har genomförts i Sverige genom lagen (2008:112) om ekodesign (ekodesignlagen) (Prop. 2007/08:36, bet. 2007/08:NU6, rskr. 2007/08:140), som trädde i kraft den 1 maj 2008.

Lagen är uppbyggd på samma sätt som direktivet, dvs. den är en ramlag, som bara anger de grundläggande bestämmelser som måste iaktas av den som släpper ut en energianvändande produkt på gemenskapsmarknaden. De mer specifika kraven fastställs, som nyss nämnts, i kommissionens genomförandeåtgärder.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (omarbetning) [det reviderade ekodesigndirektivet] antogs den 21 oktober 2009. Detta direktiv är endast en revidering av det ursprungliga ekodesigndirektivet. Den enda substantiella ändringen är att direktivet omfattar numera omfattar energirelaterade produkter, vilket utöver energianvändande produkter även innefattar produkter som inte själva är beroende av energitillförsel, men som har en inverkan på energi-användningen.

Skillnaden mellan dessa två begrepp framgår av definitionen av energianvändande produkt i artikel 2.1 i det ursprungliga direktivet och definitionen av energirelaterad produkt i artikel 2.1 i det reviderade direktivet.

En energianvändande produkt definieras som en produkt som är beroende av energitillförsel (elektricitet, fossila bränslen och förnybara energikällor) för att kunna fungera som avsett eller en produkt för framställning, överföring och mätning av sådan energi.

En energirelaterad produkt definieras som en produkt som påverkar energiförbrukningen när den används.

Den nya definitionen innefattar alla produkter som omfattas av definitionen i det ursprungliga direktivet. Skillnaden mellan de två definitionerna är att den första endast omfattar produkter som kräver tillförsel av energi för att fungera medan den nya definitionen även inkluderar produkter som inte kräver tillförsel av energi för att fungera, men som indirekt påverkar energianvändningen när de används. Som exempel brukar nämnas fönster som ju påverkar energianvändningen för uppvärmning av ett hus beroende på hur effektivt de isolerar byggnaden.

Enligt det reviderade ekodesigndirektivet upphör det ursprungliga direktivet att gälla.

Det reviderade ekodesigndirektivet skulle ha varit genomfört i medlemsstaterna den 20 november 2010. Skälet till att direktivet kommit att genomföras senare är att det initialt fanns en ambition att behandla ändringarna i ekodesignlagen tillsammans med förslaget till en ny lag om energimärkning i samma proposition. Detta arbete har dragit ut på tiden och därför föreslår regeringen nu en separat behandling av genomförandet av det reviderade ekodesigndirektivet. Det senare ikraftträdandet väntas inte få några konsekvenser för arbetet med specifika produktkrav

5 Förslag till ändringar i ekodesignlagen

Regeringens förslag: Ekodesignlagens tillämpningsområde, som idag omfattar energianvändande produkter, utvidgas till att omfatta energirelaterade produkter, vilket utöver energianvändande produkter även innefattar produkter som inte själva är beroende av energitillförsel, men som har en inverkan på energianvändningen.

Begreppet *försäkran* har i det reviderade ekodesigndirektivet ersatts med begreppet *EG-försäkran*.

Hänvisningar i lagtexten till det ursprungliga ekodesigndirektivet ersätts med hänvisningar till det reviderade ekodesigndirektivet.

Vissa redaktionella ändringar genomförs också utifrån ikraftträdandet av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Benämningen *Europeiska gemenskapen* ersätts med *Europeiska unionen*, benämningen *gemenskapens marknad* ersätts med *unionsmarknaden* och benämningen *EG-försäkran* ersätts med *EU-föräkran*.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 april 2011.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Kemikalieinspektionen* anser att definitionen av ansvariga aktörer bör följa de angivna definitionerna i Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG. Vidare är *Kemikalieinspektionen* frågande till den föreslagna avgränsningen av produkter och delar som är avsedda att stadigvarande ingå i byggnadsverk och som omfattas av bestämmelserna i lagen (1994:847) om tekniska egenskapskrav på byggnadsverk, m.m. Detta mot bakgrunden att många av de produkter som hamnar inom ramen för energirelaterade är byggprodukter.

Boverket föredrar i enlighet med det reviderade ekodesigndirektivet att man inför begreppet *EG-försäkran* i lagtexten istället för *EU-försäkran*. Detta med anledning av att direktivet antogs innan fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) trädde ikraft. *Boverket* påminner i sitt remissvar om att lagen (2010:920) om ändring i lagen om ekodesign träder i kraft 2 maj 2011. Samtidigt upphör lagen (1994:847) om tekniska egenskapskrav på byggnadsverk, m.m. att gälla vid ikraftträdandet av den nya plan- och bygglagen (2010:900).

Kemikalieinspektionen har i sitt remissvar även framfört en rad mer allmänna synpunkter på ekodesignlagen och möjligheten att nyttja den för att informera slutanvändaren om en produkts hållbarhet utifrån fler aspekter än energi. Bland annat efterfrågas i samband med översynen av ekodesigndirektivet 2012 att man överväger att införa generella krav på information om innehåll av vissa farliga ämnen i varor. *Kemikalieinspektionen* önskar även fortsättningsvis att man i högre utsträckning beaktar avfalls- och återvinningsledet när nya genomförandeåtgärder tas fram.

Boverket framför likt Kemikalieinspektionen en rad mer allmänna synpunkter om ekodesign och energimärkning som verktyg för att ge slutanvändaren information om produktens prestanda. *Boverket* framhåller vikten av att de befintliga metoderna för bedömning och bestyrkande tillvaratas för att undvika parallella system. De sidoeffekter den svenska sektoriella ansvarsfördelningen kan förorsaka bör inte underskattas och inte heller de resurser som krävs hos myndigheterna för det nödvändiga samarbetet om samma produkter och egenskaper. *Boverket* välkomnar således fördjupat samarbete mellan myndigheterna när det gäller byggprodukter som kan komma omfattas av genomförandeåtgärder.

Skälen för regeringens förslag: Lagen (2008:112) om ekodesign (ekodesignlagen) innehåller bestämmelser som syftar till att främja en effektiv energianvändning och en låg miljöpåverkan av energianvändande produkter genom att miljöaspekter integreras i produkt-designen för att förbättra produktens miljöprestanda under hela dess livscykel (ekodesign). I syfte att möjliggöra att fler produktgrupper som har en väsentlig påverkan på energianvändningen ska kunna omfattas av ekodesignkrav föreslog Europeiska kommissionen i juli 2008 en revidering av ekodesigndirektivet. Det reviderade ekodesigndirektivet antogs av Europaparlamentet och rådet den 21 oktober 2009. Genom revideringen omfattar direktivet energirelaterade produkter, vilket utöver energianvändande produkter även innefattar produkter som inte själva är beroende av energitillförsel, men som har en inverkan på energianvändningen. Därigenom möjliggörs för kommissionen att ta fram förslag till genomförandeåtgärder för fler produktgrupper än tidigare.

De föreslagna ändringarna i ekodesignlagen innehåller de lagändringar som krävs för att genomföra det reviderade ekodesigndirektivet i svensk rätt. Den enda sakliga ändringen är att tillämpningsområdet utvidgats till att utöver energianvändande produkter även omfatta energirelaterade produkter. Därtill föreslås en rad ändringar i lagen av mer redaktionell art utifrån ikraftträdandet av EUF-fördraget. Benämningen *Europeiska gemenskapen* ersätts med *Europeiska unionen* och benämningen *gemenskapens marknad* ersätts med *unionsmarknaden*. Propositionen innehåller enbart de ändringar som genomförts i det reviderade ekodesigndirektivet och till följd av EUF-fördragets ikraftträdande.

I det reviderade ekodesigndirektivet används begreppet EG-försäkran beroende på att direktivet antogs innan Lissabonfördraget trädde i kraft. Sedan detta fördrag nu har trätt i kraft används genomgående begreppet EU i stället för EG i svensk lagstiftning. Därför bör begreppet EU-försäkran användas även i ekodesignlagen.

De ändringar i ekodesignlagen som krävs med anledning av ändringar i annan lagstiftning ingår inte i propositionen och genomförs i stället separat. Detta gäller bl. a. ändringen av referensen till lagen om (1994:847) om tekniska egenskapskrav på byggnadsverk, m.m. som inom kort kommer att ersättas av plan- och bygglagen (2010:900). Denna ändring har genomförts genom lagen (2010:920) om ändring i lagen (2008:112) om ekodesign, som träder i kraft den 2 maj 2011. Detsamma gäller för tillämpningen av definitionerna i beslut 768/2008/EG, där införlivandet i svensk lagstiftning för närvarande pågår.

Vad beträffar de mer allmänna kommentarerna från *Kemikalieinspektionen* noterar regeringen önskemålet att se över möjligheterna till att beakta andra aspekter än energi när nya genomförandeåtgärder tas fram. Samtidigt är det viktigt att påminna om att denna möjlighet redan finns inom ramen för det nu gällande ekodesigndirektivet såväl som i annan produktspecifik EU-lagstiftning, exempelvis RoHS-direktivet. Den kommande Byggproduktsförordningen kommer sannolikt också ge ytterligare möjligheter att hantera frågan om farliga ämnen i byggprodukter.

Regeringen bedömer att ekodesigndirektivets utvidgning till att även omfatta energirelaterade produkter kan medföra krav på expertis av flera slag och delar därför *Boverkets* uppfattning om vikten av fortsatt och fördjupat samråd mellan de berörda myndigheterna speciellt avseende byggprodukter.

6 Konsekvenser

6.1 Konsekvenser för myndigheter

De direkta konsekvenserna av de föreslagna ändringarna i ekodesignlagen är begränsade, eftersom direktivet är ett ramdirektiv och när ändringar sker i denna ramlagstiftning innebär detta inte i sig några nya eller ändrade krav på produkter. Däremot innebär det att på sikt, i takt med att EU-kommissionen tar fram nya genomförandeåtgärder för energirelaterade produkter, att arbetsbördan för de berörda myndigheterna kan öka. Detta gäller framför allt Energimyndigheten som idag ansvarar för tillsyn enligt denna lag av samtliga de energianvändande produkter som omfattas av ekodesignkrav. Energimyndigheten ska liksom i dag fortsatt vara samordnande myndighet för arbetet som relaterar till nya genomförandeåtgärder enligt ekodesigndirektivet. Rollen som samordnande myndighet innebär att Energimyndigheten ska säkerställa att all relevant sakkunskap hos de myndigheter som berörs av en specifik genomförandeåtgärd beaktas och tas till vara. Utvidgningen av direktivet kan också resultera i att arbetsuppgifterna för andra berörda myndigheter kommer att öka, exempelvis kan detta beröra Naturvårdsverket, Kemikalieinspektionen och Boverket.

För närmast berörda myndigheter kan man konstatera att ett ökat arbete inom två områden då kommer att bli aktuellt. I samband med framtagandet av kommande produktkrav i genomförandeåtgärder ställs krav på förberedelser och deltagande i kommittéarbete inom EU och i standardiseringsgrupper. Därtill är det viktigt att berörda myndigheter i ett tidigt skede finns med och påverkar valet och framtagandet av nya genomförandeåtgärder. Detta för att säkerställa att de kommande kraven uppfyller regeringens målsättning för såväl energibesparande som minskad administrativ börda för berörda företag. Det andra området gäller löpande ärendehantering och innebär bl.a. marknads kontroll och informationsspridning. Genom ökad samordning mellan främst de myndigheter som redan i dag hanterar näraliggande frågor (Energimyndigheten, Naturvårdsverket, Kemikalieinspektionen och Boverket) kommer detta dock att kunna ske effektivt.

De nu föreslagna ändringarna i lagen om ekodesign, dess bestämmelser om tillsyn och de beslut som tillsynsmyndigheterna kan komma att meddela innebär ingen utökad arbetsbelastning för de allmänna förvaltningsdomstolarna utöver nuvarande förhållanden. De kommande genomförandeåtgärderna avseende energirelaterade produkter kan dock innebära en ökad arbetsbörda för de allmänna förvaltningsdomstolarna till följd av ökad måltillströmning, vilket behöver följas upp i samband med framtagande av dessa krav.

6.2 Statsfinansiella konsekvenser

Utvidgningen av ekodesignlagens tillämpningsområde till att omfatta även energirelaterade produkter kan väntas innebära utökade arbetsuppgifter för berörda myndigheter.

Regeringens bedömning är att tillkommande arbetsuppgifter till följd av genomförandet av förslagen i denna proposition bör finansieras inom befintliga ekonomiska budgetramar.

6.3 Konsekvenser för företag

Ekodesigndirektivet är som tidigare nämnts ett s.k. ramdirektiv och lagen om ekodesign en ramlag. De tillkommande produktkraven kommer att meddelas av kommissionen genom genomförandeåtgärder i form av förordningar. Dessa krav blir harmoniserande inom EU och berör de företag som släpper ut de produkter på marknaden som omfattas av kraven. Produkterna måste uppfylla de angivna kraven och företagen måste kunna visa överensstämmelse med gällande krav och utfärda en försäkran om överensstämmelse.

Allmänt kan i detta skede sägas att ekodesigndirektivet, och lagen om ekodesign, har varit ett verktyg för att underlätta för företagen genom en ökad harmonisering för krav på energianvändande produkter inom EU. Avsikten med direktivet är förutom detta även att öka energieffektiviteten och att minska miljöpåverkan från produkterna, utan att försämra ekonomi, säkerhet och användbarhet för produkterna. Med enhetliga krav följer en större tillgänglighet till den inre marknaden. Riskerna för särskilda krav i olika länder minskar. Detta bör kunna få positiva effekter för svenska företags konkurrensförmåga på den inre marknaden.

Det vidgade ekodesigndirektivet och ändringarna i lagen om ekodesign är också en signal till näringslivet om att lagstiftaren tar miljöaspekterna förknippade med energirelaterade produkter på allvar och att det finns anledning för företagen att skaffa kunskap om produktens miljöpåverkan samt utarbeta rutiner inom organisationen för att kunna hantera de olika miljöfrågor som har samband med produkten.

De konkreta följder kommande produktkrav kan få för företagen är framför allt viss ökad administration avseende dokumentation och märkning av varor. Många företag har emellertid välutvecklade ledningssystem, vilka kan antas vara kompatibla i varierande utsträckning med kommande genomförandeåtgärder.

Stora och små tillverkare har skilda förutsättningar att hantera de olika krav på ekodesign som ekodesigndirektivet och lagen om ekodesign medför. Det finns en risk för att mindre företag har sämre utvecklade ledningssystem, varför de kan förmodas löpa större risk att få en ökad administrativ börda till följd av det aktuella genomförandet av ekodesigndirektivet och kommande produktspecifika krav.

När det gäller effekterna på små och medelstora företag bör Energimyndigheten särskilt uppmärksamma eventuella behov av att stötta dem med vägledning och kunskapsstöd inför att nya ekodesignkrav införs. Energimyndigheten bör också – som redan sker i dag – bedriva ett aktivt utåtriktat arbete gentemot berörda företag inför att nya produktgrupper ska omfattas av krav på ekodesign.

Antalet företag som kan komma att beröras av nya krav på ekodesign är svårt att bedöma på förhand då det är avhängigt av vilka produktgrupper som framöver kommer att omfattas av genomförandeåtgärder.

Utifrån de erfarenheter som hittills finns av arbetet med vägledning och kunskapsstöd har de berörda företagen varit positivt inställda till införandet av ekodesignkrav, eftersom det bedöms utgöra en konkurrensfördel som gynnar svenska företag.

6.4 Övriga konsekvenser

De föreslagna ändringarna i ekodesignlagen bedöms inte medföra några konsekvenser för den kommunala självstyrelsen, brottsligheten, det brottsförebyggande arbetet, sysselsättning och offentlig service i olika delar av landet, jämställdheten mellan kvinnor och män eller för möjligheterna att nå de integrationspolitiska målen.

7.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (2008:112) om ekodesign

Den enda sakliga ändring som det reviderade ekodesigndirektivet medför är att direktivets tillämpningsområde utvidgas till att omfatta energirelaterade produkter, vilket utöver energianvändande produkter även innefattar produkter som inte själva är beroende av energitillförsel, men som har en inverkan på energianvändningen.

Begreppet energirelaterade produkter definieras i artikel 2.1 i det reviderade ekodesigndirektivet. Av definitionen framgår att begreppet omfattar såväl energianvändande som energirelaterade produkter.

I samtliga paragrafer där begreppet energianvändande produkt nämns har detta därför ersatts med begreppet energirelaterad produkt.

I lagen görs i flera paragrafer hänvisningar till det ursprungliga ekodesigndirektivet. Dessa hänvisningar har nu ersatts av hänvisningar till det reviderade ekodesigndirektivet.

Begreppet försäkran har i det reviderade ekodesigndirektivet ersatts av begreppet EG-försäkran.

Slutligen har begreppet Europeiska gemenskapen ersatts med Europeiska unionen, gemenskapens marknad med unionsmarknaden och EG-föräkran med EU-föräkran. Detta är en följd av den ändrade terminologin i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

7.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2010:920) om ändring i lagen (2008:112) om ekodesign

Rubricerade lag träder i kraft den 2 maj 2011. Ändringen i 4 § första stycket görs för att detta stycke ska få samma lydelse som nu föreslås för 4 § första stycket i propositionens första lagförslag.

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2009/125/EG

av den 21 oktober 2009

om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter

(omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téens yttrande⁽¹⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/32/EG av
den 6 juli 2005 om upprättande av en ram för att fast-
ställa krav på ekodesign för energianvändande produk-
ter⁽³⁾ har ändrats väsentligt. Eftersom nya ändringar som
endast gäller utvidgning av tillämpningsområdet så att
alla energirelaterade produkter omfattas ska göras, bör
det direktivet av tydlighetsskäl omarbetas.

(2) Skillnaderna mellan medlemsstaternas lagar och admi-
nistrativa bestämmelser om ekodesign för energirelate-
rade produkter kan skapa handelshinder och snedvriden
konkurrens i gemenskapen och följaktligen ha en direkt
inverkan på upprättandet av den inre marknaden och hur

den fungerar. Endast genom att harmonisera nationella
lagar kan sådana handelshinder och den illojala konkur-
rensen förebyggas. Genom en utvidgning av tillämp-
ningsområdet till alla energirelaterade produkter kan kra-
ven på ekodesign för alla viktiga energirelaterade produk-
ter harmoniseras på gemenskapsnivå.

(3) Energirelaterade produkter står för en stor del av använd-
ningen av naturresurser och energi i gemenskapen. De
medför också en rad andra viktiga miljöpåverkningar. De
allra flesta produktkategorier som finns på gemenskaps-
marknaden påverkar miljön i mycket olika grad, även om
de fungerar på i stort sett samma sätt. För att gynna en
hållbar utveckling bör ständiga minskningar av dessa
produkters övergripande miljöpåverkan uppmuntras, i
synnerhet genom att de främsta källorna till negativ mil-
jöpåverkan kartläggs och genom att överföring av föro-
ring undviks, när förbättringen inte medför orimligt
höga kostnader.

(4) Många energirelaterade produkter har stora möjligheter
att förbättras, för att minska påverkan på miljön och
spara energi med hjälp av bättre formgivning, vilket
också leder till ekonomiska besparingar för näringslivet
och för slutanvändarna. Förutom produkter som förbru-
kar, genererar, överför och mäter energi kan vissa ene-
girelaterade produkter, inbegripet byggprodukter såsom
fönster och isolermaterial eller produkter för vattenför-
brukning som duschmunstycken och kranar i hög grad
bidra till stora energibesparingar.

(5) Ekodesign för produkter intar en central plats i gemen-
skapsstrategin för en integrerad produktpolicy. Detta är
en förebyggande strategi som syftar till att optimera pro-
dukternas miljöprestanda och samtidigt bevara deras an-
vändningskvalitet, och den erbjuder därför nya och konk-
reta möjligheter för tillverkarna, konsumenterna och
samhället.

⁽¹⁾ EUT C 100, 30.4.2009, s. 120.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 24 april 2009 (ännu ej offent-
ligtgjort i EUT) och rådets beslut av den 24 september 2009.

⁽³⁾ EUT L 191, 22.7.2005, s. 29.

- (6) Ökad energieffektivitet - bland annat genom en effektivare slutanvändning av elektriciteten - anses vara en avgörande förutsättning för att utsläppsmålen för växthusgaser i gemenskapen ska uppnås. Efterfrågan på elektricitet är den kategori av slutanvändning av energi som växer snabbast, och om inga politiska åtgärder vidtas beräknas efterfrågan öka under de kommande 20-30 åren. En avsevärd minskning av energianvändningen anses vara möjlig enligt kommissionens förslag i Europeiska klimatförändringsprogrammet (ECCP). Klimatförändringen är ett av de prioriterade områdena i gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram, fastställt i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1600/2002/EG⁽¹⁾. Energibesparing är den mest kostnadseffektiva metoden för att öka försörjningstryggheten och minska importberoendet. Därför bör omfattande åtgärder vidtas och omfattande mål fastställas på efterfrågesidan.
- (7) Åtgärder bör vidtas redan under den energirelaterade produktens designfas, eftersom det då den förorening som produkten vällar under sin livscykel bestäms och större delen av kostnaderna uppstår.
- (8) En sammanhängande ram för tillämpningen av gemenskapskrav på ekodesign för energirelaterade produkter bör fastställas i syfte att säkra fri rörlighet för de produkter som uppfyller sådana krav samt minska deras övergripande miljöpåverkan. Sådana gemenskapskrav bör följa principerna för sund konkurrens och internationell handel.
- (9) Kraven på ekodesign bör fastställas med hänsyn till målen och prioriteringarna i gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram, varvid - när så är lämpligt - de tillämpliga målen för de relevanta temainriktade strategierna för det programmet ska beaktas.
- (10) Syftet med detta direktiv är att uppnå en hög skyddsnivå för miljön genom att minska de energirelaterade produkternas potentiella miljöpåverkan, vilket i slutändan kommer att gynna konsumenterna och andra slutanvändare. En hållbar utveckling kräver också att vederbörlig hänsyn tas till de föreslagna åtgärdernas effekter på hälso- och sjukvårdsområdet samt deras sociala och ekonomiska konsekvenser. Att förbättra produkternas energi- och resurseffektivitet bidrar till att trygga energiförsörjningen och minska efterfrågan på naturresurser, vilket är en förutsättning för sund ekonomisk verksamhet och följaktligen för hållbar utveckling.
- (11) En medlemsstat som anser det nödvändigt att behålla nationella bestämmelser som grundar sig på tvingande behov avseende miljöskydd, eller att införa nya bestämmelser grundade på nya vetenskapliga belägg med anknytning till miljöskydd för att lösa ett problem som är specifikt för den medlemsstaten och som uppkommer efter beslutet om den tillämpliga genomförandeåtgärden, får göra det i enlighet med de villkor som fastställs i artikel 95.4, 95.5 och 95.6 i fördraget, i vilket föreskrivs en anmälningskyldighet till och godkännande av kommissionen.
- (12) För att maximera miljövinsterna av förbättrad design kan det komma att visa sig nödvändigt att konsumenterna informeras om energirelaterade produkters miljömässiga egenskaper och miljöprestanda och får råd om hur de ska använda produkten på ett miljövänligt sätt.
- (13) Strategin i kommissionens meddelande av den 18 juni 2003 "Integrerad produktpolitik - Miljöpåverkan ur livscykelperspektiv", som är ett viktigt innovativt inslag i gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram, syftar till att minska produkternas miljöpåverkan under hela deras livscykel, inbegripet urval och användning av råvaror, tillverkning, emballage, transport och distribution, installation och underhåll, användning och omhändertagande av uttjänta produkter. Om det redan i designfasen tas hänsyn till en produkts miljöpåverkan under hela dess livscykel, finns det stora möjligheter att främja miljöförbättringar på ett kostnadseffektivt sätt, inbegripet när det gäller resurs- och materialeffektivitet för att därigenom bidra till att uppnå målen i den temainriktade strategin för hållbar användning av naturresurser. Flexibiliteten bör vara tillräcklig för att göra det möjligt att integrera denna faktor i produktdesignen och samtidigt ta hänsyn till tekniska, funktionella och ekonomiska faktorer.
- (14) Även om det är önskvärt med en samlad strategi avseende miljöprestanda, bör en minskning av utsläppen av växthusgaser genom ökad energieffektivitet anses vara ett prioriterat miljömål i avvaktan på att en arbetsplan antas.

(1) EGT L 242, 10.9.2002, s. 1.

- (15) Det kan vara nödvändigt och berättigat att upprätta specifika kvantifierade krav på ekodesign för vissa produkter eller miljöaspekter hos dessa, för att kunna garantera att deras påverkan på miljön blir så liten som möjligt. Med beaktande av hur viktigt det är att bidra till att uppnå målen enligt Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring och utan att det påverkar den samordnade strategi som främjas i detta direktiv, bör de åtgärder som erbjuder stora möjligheter att till en låg kostnad minska utsläppen av växthusgaser i viss mån prioriteras. Dessa åtgärder kan också bidra till en hållbar resursanvändning och utgöra ett viktigt bidrag till det tioåriga ramprogram om hållbar produktion och konsumtion som antogs på världstoppmötet om hållbar utveckling i Johannesburg den 26 augusti–4 september 2002.
- (16) Energirelaterade produkters energiförbrukning i standby- eller fränläge bör som en allmän princip och när det är lämpligt minskas till den miniminivå som krävs för att produkterna ska fungera.
- (17) Samtidigt som de produkter som har bäst prestanda och bästa tillgängliga teknik på marknaden, även på den internationella marknaden, bör vara utgångspunkten, bör nivån på kraven på ekodesign fastställas på grundval av såväl tekniska och ekonomiska som miljömässiga analyser. Flexibla metoder för att fastställa kravnivån kan göra det lättare att uppnå snabba förbättringar av miljöprestandan. De berörda parterna bör rådfrågas och samarbeta aktivt i samband med denna analys. Om obligatoriska åtgärder fastställs krävs samråd med berörda parter. Sådana samråd kan understryka behovet av att åtgärderna införs gradvis eller att övergångsåtgärder tillämpas. Införandet av delmål gör politiken mer förutsägbar, vilket innebär att produktutvecklingscykeln kan beaktas och det blir lättare för berörda parter att planera långsiktigt.
- (18) Alternativa åtgärder, t.ex. självreglering från näringslivets sida, bör prioriteras, om det är troligt att dessa åtgärder kommer att bidra till att de politiska målen nås snabbare eller till lägre kostnad än vid obligatoriska krav. Lagstiftningens åtgärder kan bli nödvändiga om marknadskrafterna inte utvecklas i rätt riktning eller tillräckligt snabbt.
- (19) Självreglering, inklusive frivilliga avtal i form av ensidiga åtaganden från näringslivets sida, kan möjliggöra snabba framsteg genom snabbt och kostnadseffektivt genomförande och ger möjlighet till en flexibel och lämplig anpassning till tekniska möjligheter och tendenser på marknaden.
- (20) Vid bedömningen av frivilliga avtal eller andra åtgärder för självreglering som beskrivs som alternativ till genomförandeåtgärderna bör det finnas information om åtminstone följande: möjligheter till deltagande, mervärde, representativitet, kvantitativt uttryckta och etappvis fördelade mål, det civila samhällets medverkan, övervakning och rapportering, kostnadseffektiv förvaltning av självregleringsinitiativ och hållbarhet.
- (21) Kommissionens meddelande av den 17 februari 2002 om miljöavtal på gemenskapsnivå inom ramen för handlingsplanen för en bättre och enklare lagstiftning kan ge användbar vägledning vid bedömningen av självreglering från näringslivets sida inom ramen för detta direktiv.
- (22) Detta direktiv bör även främja en integrering av ekodesigntänkande i små och medelstora företag och i mycket små företag. Ett sätt att underlätta en sådan integrering skulle kunna vara att se till att det finns gott om lätt-tillgänglig information om huruvida deras produkter bidrar till en hållbar utveckling.
- (23) Energirelaterade produkter som uppfyller de krav på ekodesign som fastställs i genomförandeåtgärder till detta direktiv bör förses med CE-märkning och tillhörande information, så att de kan släppas ut på den inre marknaden och röra sig fritt. Det krävs en strikt övervakning av genomförandeåtgärdernas efterlevnad för att miljö-påverkan av de reglerade energirelaterade produkterna ska kunna minskas och sund konkurrens säkerställas.
- (24) När kommissionen utarbetar genomförandeåtgärderna och arbetsplanen bör den samråda med såväl företrädare för medlemsstaterna som produktgruppens berörda parter, t.ex. industrin, inbegripet små och medelstora företag, hantverksföretag, fackföreningar, återförsäljare, detaljhandlare, importörer, miljöskyddsgrupper och konsumentorganisationer.
- (25) När kommissionen utarbetar genomförandeåtgärder bör den också beakta befintlig nationell miljölagstiftning, särskilt beträffande giftiga ämnen, som bör bevaras enligt vad medlemsstaterna meddelat, utan att befintliga och berättigade skyddsnivåer i medlemsstaterna sänks.
- (26) Hänsyn bör tas till de moduler och regler som är avsedda att användas i direktiven om teknisk harmonisering och som fastställs i Europaparlamentet och rådets beslut nr 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT L 218, 13.8.2008, s. 82.

- (27) Tillsynsmyndigheterna bör utbyta information om planerade åtgärder som omfattas av detta direktiv i syfte att förbättra marknadsövervakningen, med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter⁽¹⁾. I ett sådant samarbete bör elektroniska kommunikationsmöjligheter och relevanta gemenskapsprogram utnyttjas i största möjliga mån. Utbyte av information om miljöprestandan under livscykeln och om resultaten av designlösningarna bör underlättas. Insamling och spridning av den samlade kunskap som genereras genom tillverkarnas insatser på ekodesignområdet är en av de främsta vinsterna med detta direktiv.
- (28) Ett behörigt organ är vanligtvis ett offentligt eller privat organ som utsetts av offentliga myndigheter och som kan erbjuda nödvändiga garantier för opartiskhet och tillgång till teknisk sakkunskap för att utföra en kontroll av produkten med hänsyn till dess överensstämmelse med de tillämpliga genomförandeåtgärderna.
- (29) Eftersom det är viktigt att förhindra bristande överensstämmelse bör medlemsstaterna se till att de nödvändiga åtgärderna finns tillgängliga för en effektiv marknadsövervakning.
- (30) Det kan vara lämpligt att överväga kompletterande verksamhet för utbildning och information om ekodesign till små och medelstora företag.
- (31) Det är av vikt för att den inre marknaden ska kunna fungera att det finns standarder som harmoniserats på gemenskapsnivå. Så snart en hänvisning till en sådan standard offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, bör överensstämmelse med denna innebära att överensstämmelse förutsätts med motsvarande krav i den genomförandeåtgärd som antagits på grundval av detta direktiv, även om också andra sätt att påvisa sådan överensstämmelse bör tillåtas.
- (32) En av de viktigaste avsikterna med harmoniserade standarder bör vara att hjälpa tillverkarna att tillämpa de genomförandeåtgärder som antas enligt detta direktiv. Sådana standarder kan vara väsentliga vid fastställande av metoder för mätning och test. När det gäller allmänna ekodesignkrav kan harmoniserade standarder i hög grad bidra till att ge tillverkarna vägledning om hur en viss produkts ekologiska profil ska fastställas i enlighet med kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärden. Dessa standarder bör tydligt ange förhållandet mellan klausulerna och de krav det gäller. Syftet med harmoniserade standarder bör inte vara att fastställa gränser för miljöaspekterna.
- (33) Internationella standarder såsom ISO 14040 utgör användbara referenser för de definitioner som används i detta direktiv.
- (34) Detta direktiv överensstämmer med vissa principer för genomförandet av den nya metoden i enlighet med rådets resolution av den 7 maj 1985 om en ny metod för teknisk harmonisering och standarder⁽²⁾ och för hänvisningar till harmoniserade europeiska standarder. I rådets resolution av den 28 oktober 1999 om standardiseringsens roll i Europa⁽³⁾ uppmanas kommissionen att undersöka om principen i den nya metoden kan tillämpas på områden som ännu inte omfattas, som ett sätt att förbättra och förenkla lagstiftningen där så är möjligt.
- (35) Detta direktiv utgör en komplettering till befintliga gemenskapsinstrument, såsom rådets direktiv 92/75/EEG av den 22 september 1992 om märkning och standardiserad konsumentinformation som anger hushållsapparaters förbrukning av energi och andra resurser⁽⁴⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1980/2000 av den 17 juli 2000 om ett reviderat gemenskapsprogram för tilldelning av miljömärke⁽⁵⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/96/EG av den 27 januari 2003 om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE)⁽⁶⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/95/EG av den 27 januari 2003 om begränsning av användningen av vissa farliga ämnen i elektriska och elektroniska produkter⁽⁷⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/121/2006 av den 18 december 2006 om ändring av rådets direktiv 67/548/EEG om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen för att anpassa det till förordning (EG) nr 1907/2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) samt om inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet⁽⁸⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 106/2008 av den 15 januari 2008 om ett gemenskapsprogram för energieffektivitetsmärkning av kontorsutrustning⁽⁹⁾. Synergieffekter mellan detta direktiv och de befintliga gemenskapsinstrumenten bör bidra till att öka deras respektive verkan och ställa upp konsekventa krav för tillverkarna.

⁽¹⁾ EUT L 218, 13.8.2008, s. 30.

⁽²⁾ EGT C 136, 4.6.1985, s. 1.

⁽³⁾ EGT C 141, 19.5.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 297, 13.10.1992, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 237, 21.9.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 37, 13.2.2003, s. 24.

⁽⁷⁾ EUT L 37, 13.2.2003, s. 19.

⁽⁸⁾ EUT L 396, 30.12.2006, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT L 39, 13.2.2008, s. 1.

- (36) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽¹⁾.
- (37) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att ändra eller upphäva rådets direktiv 92/42/EEG⁽²⁾ samt Europaparlamentets och rådets direktiv 96/57/EG⁽³⁾ och 2000/55/EG⁽⁴⁾. Sådana ändringar eller upphävanden måste antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (38) Kommissionen bör dessutom ges befogenhet att anta genomförandeåtgärder som fastställer krav på ekodesign för definierade energirelaterade produkter, inbegripet genomförandeåtgärder under övergångsperioden och, när så är lämpligt, föreskrifter om hur de olika miljöaspekterna ska vägas mot varandra. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (39) Kommissionen bör på grundval av erfarenheterna av tillämpningen av detta direktiv, direktiv 2005/32/EG och genomförandeåtgärderna se över det här direktivets funktion, metoder och effektivitet och bedöma om det är lämpligt att utvidga tillämpningsområdet så att det också omfattar andra produkter än energirelaterade produkter. Vid den översynen bör kommissionen samråda med företrädare för medlemsstaterna och med berörda parter.
- (40) Medlemsstaterna bör fastställa vilka sanktioner som ska tillämpas vid överträdelser av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med det här direktivet. Dessa sanktioner bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (41) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att garantera att den inre marknaden fungerar väl genom att kräva att produkter är tillräckligt miljövänliga, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av dess omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (42) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell lagstiftning bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till direktiv 2005/32/EG. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av direktiv 2005/32/EG.
- (43) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning av de direktiv som anges i del B i bilaga IX.
- (44) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning⁽⁵⁾ uppmantras medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan direktivet och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I detta direktiv upprättas en ram för fastställande av gemenskapens krav på ekodesign för energirelaterade produkter i syfte att garantera fri rörlighet för sådana produkter inom den inre marknaden.
2. Enligt detta direktiv ska det fastställas krav som energirelaterade produkter som omfattas av genomförandeåtgärder ska uppfylla för att få släppas ut på marknaden och/eller tas i bruk. Detta bidrar till en hållbar utveckling genom ökad energieffektivitet och högre miljöskyddsnivå, samtidigt som försörjningstryggheten avseende energi ökar.
3. Detta direktiv ska inte tillämpas på transportmedel för personer eller varor.
4. Detta direktiv och de genomförandeåtgärder som antas enligt det ska inte påverka gemenskapslagstiftningen om avfallshandling och om kemikalier, inklusive gemenskapslagstiftning om fluorerade växthusgaser.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EGT L 167, 22.6.1992, s. 17.

⁽³⁾ EGT L 236, 18.9.1996, s. 36.

⁽⁴⁾ EGT L 279, 1.11.2000, s. 33.

⁽⁵⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

1. *energirelaterad produkt (en produkt)*: en produkt som påverkar energiförbrukningen när den används och som släpps ut på marknaden och/eller tas i bruk, inklusive delar avsedda att ingå i energirelaterade produkter som omfattas av detta direktiv, vilka släpps ut på marknaden och/eller tas i bruk som enskilda delar för slutanvändare och vilkas miljöprestanda kan bedömas separat.
2. *komponenter och underenheter*: delar som är avsedda att ingå i produkter och som inte släpps ut på marknaden och/eller tas i bruk som enskilda delar för slutanvändare eller vilkas miljöprestanda inte kan bedömas separat.
3. *genomförandeåtgärder*: åtgärder som antagits i enlighet med detta direktiv och som fastställer krav på ekodesign för angivna produkter eller för miljöaspekter av dessa.
4. *utsläppande på marknaden*: första gången en produkt blir tillgänglig på gemenskapsmarknaden för distribution eller användning inom gemenskapen, antingen mot betalning eller gratis och oberoende av försäljningsmetod.
5. *ibruktagande*: första gången en produkt används i avsett syfte av en slutanvändare i gemenskapen.
6. *tillverkare*: fysisk eller juridisk person som tillverkar produkter som omfattas av detta direktiv och som är ansvarig för att den produkten överensstämmer med detta direktiv i samband med dess utsläppande på marknaden och/eller ibruktagande, under eget namn eller varumärke eller för eget bruk. Om tillverkare enligt definitionen i den första meningen i denna punkt eller importör enligt definitionen i punkt 8 saknas, ska varje fysisk eller juridisk person som släpper ut produkter på marknaden och/eller tar produkter som omfattas av detta direktiv i bruk anses vara tillverkare.
7. *representant*: fysisk eller juridisk person som är etablerad i gemenskapen och som erhållit skriftlig fullmakt från tillverkaren att handla på dennes vägnar när det gäller samtliga eller en del av förpliktelserna och formaliteterna i samband med detta direktiv.
8. *importör*: fysisk eller juridisk person etablerad inom gemenskapen som inom sin näringsverksamhet släpper ut en produkt från tredjeland på gemenskapens marknad.
9. *material*: allt material som används under en produkts livscykel.
10. *produktdesign*: de olika processer som omvandlar de juridiska, tekniska, säkerhetsmässiga, funktionella, marknads- mässiga eller andra krav som en produkt ska uppfylla till den tekniska specifikationen för produkten.
11. *miljöaspekt*: element eller funktion hos en produkt som kan påverka miljön under produktens livscykel.
12. *miljöpåverkan*: förändring av miljön som helt eller delvis orsakats av produkter under deras livscykel.
13. *livscykel*: de på varandra följande och sammanhängande stadier som en produkt genomgår från och med användning av råvaror till och med slutligt omhändertagande.
14. *återanvändning*: process som innebär att en produkt eller dess komponenter, efter att ha nått slutet av sin första användningsperiod, används på nytt i samma syfte som den/de utformades för, inklusive fortsatt användning av en produkt som lämnats till en insamlingsanläggning, en distributör, ett materialåtervinningsföretag eller en tillverkare, samt återanvändning av en produkt efter rekonditionering.
15. *materialåtervinning*: upparbetning i en produktionsprocess av avfallsmaterial till deras ursprungliga ändamål eller till andra ändamål, undantaget energiåtervinning.
16. *energiåtervinning*: användning av brännbart avfall som ett sätt att generera energi genom direkt förbränning, med eller utan annat avfall men med återvinning av värmen.
17. *återvinning*: sådan tillämplig åtgärd som avses i bilaga II B till Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/12/EG av den 5 april 2006 om avfall ⁽¹⁾.
18. *avfall*: ämne eller föremål i de kategorier som anges i bilaga I till direktiv 2006/12/EG och som innehavaren gör sig av med eller har för avsikt eller är skyldig att göra sig av med.
19. *farligt avfall*: allt avfall som omfattas av artikel 1.4 i rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall ⁽²⁾.
20. *ekologisk profil*: beskrivning, i enlighet med den genomförandeåtgärd som gäller för produkten, av den input och output (såsom material, utsläpp och avfall) som följer en produkt under hela dess livscykel, vilka är av betydelse för dess miljöpåverkan och uttrycks i fysiska, mätbara kvantiteter.

⁽¹⁾ EUT L 114, 27.4.2006, s. 9.

⁽²⁾ EGT L 377, 31.12.1991, s. 20.

21. *en produkts miljöprestanda*: resultatet av tillverkarens hantering av produktens miljöaspekter, så som det avspeglas i dess tekniska dokumentation.
22. *förbättring av miljöprestanda*: förarbetet att förbättra en produkts miljöprestanda under flera generationer, men inte nödvändigtvis alla produktens miljöaspekter samtidigt.
23. *ekodesign*: integrering av miljöaspekter i produktdesignen i syfte att förbättra produktens miljöprestanda under hela dess livscykel.
24. *krav på ekodesign*: krav med anknytning till en produkt eller designen av en produkt, vilket syftar till att förbättra dess miljöprestanda, eller krav på tillhandahållande av uppgifter om en produkts miljöaspekter.
25. *allmänna krav på ekodesign*: krav på ekodesign på grundval av den ekologiska profilen i sin helhet beträffande en produkt, utan några fastställda gränsvärden för enskilda miljöaspekter.
26. *specifika krav på ekodesign*: kvantifierbart och mätbart krav på ekodesign vilket gäller en bestämd miljöaspekt av en produkt, t.ex. energianvändning under drift, beräknat för en bestämd effekt.
27. *harmoniserad standard*: teknisk specifikation som antagits av ett erkänt standardiseringsorgan genom ett mandat från kommissionen enligt det förfarande som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter⁽¹⁾, i syfte att fastställa europeiska krav, som inte är bindande.

Artikel 3

Utsläppande på marknaden och/eller ibruktage

1. Medlemsstaterna ska vidta alla lämpliga åtgärder för att se till att produkter som omfattas av genomförandeåtgärder endast får släppas ut på marknaden och/eller tas i bruk om de överensstämmer med dessa åtgärder och är försedda med CE-märkning i enlighet med artikel 5.
2. Medlemsstaterna ska utse myndigheter med ansvar för marknadsövervakning. De ska ordna så att dessa myndigheter har och använder sig av nödvändiga befogenheter för att kunna vidta lämpliga åtgärder i enlighet med sina skyldigheter enligt detta direktiv. Medlemsstaterna ska fastställa de behöriga myndigheternas arbetsuppgifter, befogenheter och organisationsstruktur, och de behöriga myndigheterna ska ha rätt att

- a) i adekvat omfattning utföra lämpliga kontroller av produktens överensstämmelse samt lägga tillverkaren eller dess representant att dra tillbaka icke överensstämmande produkter från marknaden i enlighet med artikel 7,
 - b) begära in alla nödvändiga upplysningar från de berörda parterna enligt vad som föreskrivs i genomförandeåtgärderna,
 - c) ta stickprov på produkterna och kontrollera deras överensstämmelse.
3. Medlemsstaterna ska hålla kommissionen informerad om resultatet av marknadsövervakningen och kommissionen ska i lämpliga fall vidarebefordra denna information till de andra medlemsstaterna.
 4. Medlemsstaterna ska se till att konsumenterna och andra berörda parter kan lämna kommentarer till de behöriga myndigheterna om produkternas överensstämmelse.

Artikel 4

Importörens ansvar

Om tillverkaren inte är etablerad inom gemenskapen och inte har någon representant ska importören ha följande samtliga skyldigheter:

- a) Se till att den produkt som släppts ut på marknaden och/eller tagits i bruk överensstämmer med detta direktiv och med den tillämpliga genomförandeåtgärden.
- b) Hålla EG-försäkringen om överensstämmelse och den tekniska dokumentationen tillgängligt.

Artikel 5

Märkning och EG-försäkringen om överensstämmelse

1. Innan en produkt som omfattas av genomförandeåtgärder släpps ut på marknaden och/eller tas i bruk, ska den förses med CE-märkning och en EG-försäkringen om överensstämmelse ska utfärdas, varigenom tillverkaren eller dennes representant förklarar och försäkrar att produkten överensstämmer med alla relevanta bestämmelser i den tillämpliga genomförandeåtgärden.
2. CE-märkningen består av bokstäverna "CE", enligt vad som anges i bilaga III.
3. EG-försäkringen om överensstämmelse ska innehålla de upplysningar som anges i bilaga VI och hänvisa till den tillämpliga genomförandeåtgärden.

⁽¹⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.

4. Det ska vara förbjudet att förse produkter med märken som kan vilsleda användarna när det gäller CE-märkningens innebörd eller utformning.

5. Varje medlemsstat får kräva att den information som ska lämnas enligt del 2 i bilaga I ska föreligga på dess officiella språk, när produkten når slutanvändaren.

Medlemsstaterna ska också tillåta att informationen lämnas på ett eller flera andra av de officiella språken i Europeiska unionens institutioner.

När första stycket tillämpas, ska medlemsstaterna ta särskild hänsyn till

- a) om informationen kan ges med hjälp av harmoniserade symboler, erkända koder eller andra åtgärder, och
- b) vilken typ av användare produkten vänder sig till och vilken typ av information som ska lämnas.

Artikel 6

Fri rörlighet

1. Medlemsstaterna får inte förbjuda, begränsa eller förhindra utsläppande på marknaden och/eller ibruktagande inom sitt territorium av en produkt som överensstämmer med alla relevanta bestämmelser i den tillämpliga genomförandeåtgärden och som är försedd med CE-märkning i enlighet med artikel 5, på grundval av krav på ekodesign avseende de parametrar för ekodesign i del 1 i bilaga I som omfattas av den tillämpliga genomförandeåtgärden.

2. Medlemsstaterna får inte förbjuda, begränsa eller förhindra utsläppande på marknaden och/eller ibruktagande inom sitt territorium av en produkt som är försedd med CE-märkning i enlighet med artikel 5, på grundval av krav på ekodesign avseende de parametrar för ekodesign i del 1 i bilaga I för vilka det i den tillämpliga genomförandeåtgärden föreskrivs att inga krav på ekodesign är nödvändiga.

3. Medlemsstaterna får inte förhindra att produkter som inte överensstämmer med bestämmelserna i den tillämpliga genomförandeåtgärden demonstreras på t.ex. handelsmässor, utställningar och demonstrationer, under förutsättning att det synligt anges att produkterna inte kommer att släppas ut på marknaden och/eller tas i bruk förrän överensstämmelse uppnåtts.

Artikel 7

Skyddsklausul

1. Om en medlemsstat konstaterar att en produkt som är försedd med CE-märkning enligt artikel 5 och använd på det sätt som avses inte överensstämmer med alla de relevanta bestämmelserna i den tillämpliga genomförandeåtgärden, ska tillverkaren eller dennes representant vara skyldig att bringa pro-

dukten i överensstämmelse med bestämmelserna i den tillämpliga genomförandeåtgärden och/eller med CE-märkningen och se till att överträdelsen upphör enligt de villkor som medlemsstaten fastställer.

Om det finns tillräckliga bevis för att produkten eventuellt bryter i överensstämmelse ska medlemsstaten vidta de nödvändiga åtgärderna vilka, beroende på hur allvarig den bristande överensstämmelsen är, kan innebära förbud att släppa ut produkten på marknaden tills överensstämmelse uppnåtts.

Om den bristande överensstämmelsen fortsätter, ska medlemsstaten fatta beslut om att begränsa eller förbjuda utsläppande på marknaden och/eller ibruktagande av produkten i fråga eller se till att den dras tillbaka från marknaden.

Om produkten förbjuds eller dras tillbaka från marknaden ska kommissionen och de andra medlemsstaterna genast informeras om detta.

2. I varje beslut som en medlemsstat fattar med stöd av detta direktiv vilket begränsar eller förbjuder utsläppandet på marknaden och/eller ibruktagande av en produkt ska grunderna för beslutet anges.

Ett sådant beslut ska genast delges den berörda parten, som samtidigt ska underrättas om vilka rättsmedel denne har enligt gällande lag i den berörda medlemsstaten samt vilka tidsfrister som gäller för dessa.

3. Medlemsstaten ska omedelbart underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om varje beslut som fattats i enlighet med punkt 1, med angivande av skälen för beslutet och särskilt med uppgift om huruvida den bristande överensstämmelsen beror på

- a) underlåtenhet att uppfylla kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärden,
- b) felaktig tillämpning av de harmoniserade standarder som avses i artikel 10.2,
- c) brister i de harmoniserade standarder som avses i artikel 10.2.

4. Kommissionen ska utan dröjsmål inleda samråd med de berörda parterna och får inhämta tekniska utlåtanden från oberoende externa experter.

Efter samrådet ska kommissionen omedelbart underrätta den medlemsstat som har fattat beslutet samt de övriga medlemsstaterna om sin uppfattning.

Om kommissionen anser att beslutet inte är välgrundat, ska den omedelbart underrätta medlemsstaterna om detta.

5. Om det beslut som avses i punkt 1 i denna artikel baseras på brister i en harmoniserad standard, ska kommissionen omedelbart inleda det förfarande som avses i artikel 10.2, 10.3 och 10.4. Kommissionen ska samtidigt underrätta den kommitté som avses i artikel 19.1.

6. Medlemsstaterna och kommissionen ska, när så är motiverat, vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa sekretess för de uppgifter som lämnats under förfarandet.

7. De beslut som medlemsstaterna fattar i enlighet med denna artikel ska offentliggöras på ett klart och öppet sätt.

8. Kommissionens yttrande om dessa beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 8

Bedömning av överensstämmelse

1. Innan en produkt som omfattas av genomförandeåtgärder släpps ut på marknaden och/eller tas i bruk, ska tillverkaren eller dennes representant se till att en bedömning görs av produktens överensstämmelse med alla de relevanta kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärden.

2. Förfarandena för bedömningen av överensstämmelse ska anges i genomförandeåtgärdena och ge tillverkarna möjlighet att välja mellan intern designkontroll enligt bilaga IV till detta direktiv och ledningssystemet enligt bilaga V till detta direktiv. När det är motiverat och står i proportion till riskerna, ska förfarandet för bedömning av överensstämmelse anges bland tillämpliga moduler i enlighet med bilaga II till beslut nr 768/2008/EG.

Om en medlemsstat har starka indikationer på att en produkt troligen brister i överensstämmelse ska den medlemsstaten så fort som möjligt offentliggöra en grundlig bedömning av produktens överensstämmelse, vilken får utföras av ett behörigt organ för att, om det är lämpligt, korrigerande åtgärder ska kunna vidtas i god tid.

Om en produkt som omfattas av genomförandeåtgärder utformas av en organisation som är registrerad i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 761/2001 av den 19 mars 2001 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljöredovisningsordning (EMAS) ⁽¹⁾ och designfunktionen omfattas av denna registrering, ska denna organisations ledningssystem förutsättas överensstämma med kraven i bilaga V till detta direktiv.

⁽¹⁾ EGT L 114, 24.4.2001, s. 1.

Om en produkt som omfattas av genomförandeåtgärder utformas av en organisation vars ledningssystem omfattar produkt-designen och som genomförs i enlighet med harmoniserade standarder vars referensnummer har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, ska detta ledningssystem förutsättas överensstämma med motsvarande krav i bilaga V.

3. När en produkt som omfattas av genomförandeåtgärder har släppts ut på marknaden och/eller tagits i bruk, ska tillverkaren eller dennes representant bevara relevanta handlingar om den genomförda bedömningen av överensstämmelse och de försäkringar om överensstämmelse som utfärdats samt hålla dem tillgängliga för inspektion av medlemsstaterna under tio år efter det att den sista produkten har tillverkats.

De relevanta handlingarna ska ställas till förfogande senast tio dagar efter mottagandet av en begäran från den behöriga myndigheten i en medlemsstat.

4. De handlingar om bedömningen av överensstämmelse och EG-försäkringen om överensstämmelse som avses i artikel 5 ska utarbetas på något av de officiella språken i Europeiska unionens institutioner.

Artikel 9

Försatt överensstämmelse

1. Medlemsstaterna ska betrakta produkter som är CE-märkta enligt artikel 5 som överensstämmande med de relevanta bestämmelserna i den tillämpliga genomförandeåtgärden.

2. Medlemsstaterna ska betrakta produkter för vilka harmoniserade standarder har tillämpats och vilkas referensnummer har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* som överensstämmande med alla de relevanta kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärd som dessa standarder rör.

3. En produkt som tilldelats gemenskapens miljömärke i enlighet med förordning (EG) nr 1980/2000 ska förutsättas överensstämma med kraven på ekodesign i den tillämpliga genomförandeåtgärden, om miljömärkningen uppfyller dessa krav.

4. För försatt överensstämmelse inom ramen för detta direktiv får kommissionen i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 19.2 besluta att andra miljömärken uppfyller villkor motsvarande villkoren för gemenskapens miljömärke i enlighet med förordning (EG) nr 1980/2000. De produkter som har tilldelats sådana andra miljömärken ska förutsättas överensstämma med kraven på ekodesign i den tillämpliga genomförandeåtgärden, om miljömärkningen uppfyller dessa krav.

Artikel 10

Harmoniserade standarder

1. Medlemsstaterna ska i möjligaste mån se till att lämpliga åtgärder vidtas för att göra det möjligt att samråda med berörda parter på nationell nivå i samband med utarbetandet och övervakningen av de harmoniserade standarderna.

2. Om en medlemsstat eller kommissionen anser att de harmoniserade standarder vilkas tillämpning förutsätts uppfylla specifika bestämmelser i en tillämplig genomförandeåtgärd inte helt uppfyller dessa bestämmelser, ska den berörda medlemsstaten eller kommissionen informera den ständiga kommitté som inrättats genom artikel 5 i direktiv 98/34/EG om detta och ange skälen till detta. Kommittén ska så snabbt som möjligt avge ett yttrande.

3. Mot bakgrund av kommitténs yttrande ska kommissionen besluta att offentliggöra, inte offentliggöra, delvis offentliggöra, behålla eller dra tillbaka hänvisningarna till de berörda harmoniserade standarderna i *Europeiska unionens officiella tidning*.

4. Kommissionen ska underrätta det berörda europeiska standardiseringsorganet och om nödvändigt utfärda ett nytt mandat för att revidera de berörda harmoniserade standarderna.

Artikel 11

Krav på komponenter och underenheter

Det får i genomförandeåtgärderna krävas att en tillverkare eller en representant för denna som släpper ut komponenter och underenheter på marknaden och/eller tar dem i bruk ska lämna tillverkaren av en produkt som omfattas av genomförandeåtgärderna relevanta uppgifter om komponenternas eller underenheternas materialsammansättning samt energi-, material- och/eller resursanvändning.

Artikel 12

Administrativt samarbete och informationsutbyte

1. Medlemsstaterna ska se till att lämpliga åtgärder vidtas för att uppmuntra myndigheter med ansvar för genomförandet av detta direktiv att samarbeta med varandra samt att informera varandra och kommissionen för att bidra till ett väl fungerande direktiv, särskilt genomförandet av artikel 7.

I det administrativa samarbetet och informationsutbytet ska elektroniska kommunikationsmedel utnyttjas i största möjliga mån, varvid relevanta gemenskapsprogram kan ge stöd.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om vilka myndigheter som är ansvariga för tillämpningen av detta direktiv.

2. De närmare detaljerna kring och strukturen för informationsutbytet mellan kommissionen och medlemsstaterna ska fastställas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 19.2.

3. Kommissionen ska vidta lämpliga åtgärder för att uppmuntra och bidra till det samarbete mellan medlemsstaterna som avses i denna artikel.

Artikel 13

Små och medelstora företag

1. När det gäller program som små och medelstora företag och mycket små företag kan gynnas av ska kommissionen beakta initiativ som hjälper små och medelstora företag och mycket små företag att integrera miljöaspekter, energieffektivitet inkluderat, i designen av sina produkter.

2. Riktlinjer som omfattar särskilda egenskaper hos de små och medelstora företag som är verksamma inom berörd produktsektor får åtfölja en genomförandeåtgärd. Vid behov, och i enlighet med punkt 1, får kommissionen ta fram ytterligare material för att underlätta tillämpningen av detta direktiv för små och medelstora företag.

3. Medlemsstaterna ska se till, särskilt genom att stärka nätverk och strukturer för stöd, att små och medelstora företag och mycket små företag uppmuntras att tillämpa en miljövänlig strategi redan i samband med produktdesignen, och att anpassa sig till kommande europeisk lagstiftning.

Artikel 14

Konsumentinformation

I enlighet med tillämplig genomförandeåtgärd ska tillverkare, på det sätt de anser lämpligt, se till att konsumenterna av produkter får

a) nödvändig information om den roll de kan fylla för en hållbar användning av produkten, och

b) produktens ekologiska profil och fördelarna med ekodesign, om genomförandeåtgärderna kräver det.

Artikel 15

Genomförandeåtgärder

1. När en produkt uppfyller kriterierna i punkt 2 i denna artikel ska den omfattas av en genomförandeåtgärd eller en självreglering i enlighet med punkt 3 b i denna artikel. Dessa genomförandeåtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 19.3.
2. De kriterier som avses i punkt 1 är följande, nämligen
 - a) produkten ska stå för en betydande försäljnings- och handelsvolym inom gemenskapen, normalt mer än 200 000 enheter under ett år enligt senast tillgängliga uppgifter,
 - b) produkten ska, med beaktande av de kvantiteter som släpps ut på marknaden och/eller tas i bruk, ha betydande miljöpåverkan inom gemenskapen, i enlighet med gemenskapens strategiska prioriteringar i beslut nr 1600/2002/EG, och
 - c) produkten ska ha en betydande potential för förbättring när det gäller miljöpåverkan utan att det medför orimliga kostnader, och särskilt ta hänsyn till
 - i) avsaknad av annan relevant gemenskapslagstiftning eller oförmåga hos marknadsaktörerna att ta itu med problemet på lämpligt sätt, och
 - ii) stor skillnad i miljöprestanda mellan produkter på marknaden med likvärdig funktion.
3. När kommissionen utarbetar ett utkast till genomförandeåtgärd ska den beakta eventuella synpunkter från den kommitté som avses i artikel 19.1 samt
 - a) gemenskapens prioriteringar på miljöområdet, t.ex. dem som fastställs i beslut nr 1600/2002/EG eller i Europeiska klimatförändringsprogrammet från kommissionen, och
 - b) relevant gemenskapslagstiftning och självreglering, t.ex. frivilliga avtal, som efter en bedömning i enlighet med artikel 17 förväntas uppnå de politiska målen snabbare eller till lägre kostnad än vid obligatoriska krav.
4. När kommissionen utarbetar ett utkast till genomförandeåtgärd ska den
 - a) beakta produktens livscykel och alla väsentliga miljöaspekter, bland annat energieffektiviteten; omfattningen på analysen av miljöaspekterna och förbättringarnas genomförbarhet ska stå i proportion till deras betydelse; antagandet av kraven på ekodesign vad gäller en produkts väsentliga miljöaspekter ska inte försenas i onödan på grund av osäkerheter beträffande andra aspekter,
 - b) genomföra en analys vilken ska beakta effekterna på miljön, konsumenter och tillverkare, inbegripet små och medelstora företag, i fråga om konkurrenskraft (även på marknader utanför gemenskapen), innovation, marknadstillträde samt kostnader och nytta,
 - c) beakta befintlig nationell miljölagstiftning som medlemsstaterna anser relevant,
 - d) hålla lämpliga samråd med berörda aktörer,
 - e) förbereda en motivering till utkastet till genomförandeåtgärd på grundval av den bedömning som avses i led b, och
 - f) fastställa genomförandedatum, eventuella stegvisa åtgärder eller övergångsåtgärder eller övergångsperioder, med beaktande av i synnerhet eventuella konsekvenser för små och medelstora företag eller för särskilda produktgrupper som främst tillverkas av små och medelstora företag.
5. Genomförandeåtgärder ska uppfylla samtliga följande kriterier:
 - a) Det får inte bli betydande negativa konsekvenser när det gäller produktens sätt att fungera, sett ur användarens synvinkel.
 - b) Hälsa, säkerhet och miljö får inte påverkas negativt.
 - c) Det får inte bli betydande negativa konsekvenser för konsumenterna, i synnerhet i fråga om produktens prisnivå och livscykelkostnader.
 - d) Det får inte bli betydande negativa konsekvenser för industrins konkurrenskraft.
 - e) I princip får fastställandet av ett krav på ekodesign inte få till följd att tillverkarna måste använda patentskyddad teknik.
 - f) Åtgärderna får inte medföra en orimlig administrativ börda för tillverkarna.
6. Genomförandeåtgärderna ska innehålla krav på ekodesign i enlighet med bilaga I och/eller bilaga II.

Specifika krav på ekodesign ska införas för bestämda miljöaspekter som har betydande påverkan på miljön.

I genomförandeåtgärderna får det också föreskrivas att det inte är nödvändigt med några krav på ekodesign när det gäller de i del 1 i bilaga I angivna specifika parametrarna för ekodesign.

7. Kraven ska vara så formulerade att det säkerställs att marknadsövervakningsmyndigheterna kan kontrollera produkternas överensstämmelse med kraven i genomförandeåtgärden. I genomförandeåtgärden ska specificeras huruvida kontrollförandet kan utföras antingen direkt på produkten eller med stöd av den tekniska dokumentationen.

8. Genomförandeåtgärderna ska omfatta punkterna i förteckningen i bilaga VII.

9. Kommissionens relevanta undersökningar och analyser under utarbetandet av genomförandeåtgärderna bör göras tillgängliga för allmänheten, med särskild hänsyn till tillgänglighet och användning för intresserade små och medelstora företag.

10. I förekommande fall ska en genomförandeåtgärd som fastställer kraven för ekodesign innehålla föreskrifter om hur de olika miljöaspekterna ska vägas mot varandra. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 19.3.

Artikel 16

Arbetsplan

1. I enlighet med kriterierna i artikel 15 och efter att ha hört det samrådsforum som avses i artikel 18 ska kommissionen senast den 21 oktober 2011 upprätta en arbetsplan, som ska göras tillgänglig för allmänheten.

I arbetsplanen ska det för de tre påföljande åren fastställas en vägledande förteckning över produktgrupper som betraktas som prioriterade för antagande av genomförandeåtgärder.

Arbetsplanen ska ändras regelbundet av kommissionen efter det att den har hört samrådsforumet.

2. Under en övergångsperiod, medan den första arbetsplanen enligt punkt 1 i denna artikel utarbetas, ska kommissionen dock i enlighet med kriterierna i artikel 15 och efter att ha hört samrådsforumet, och om lämpligt, på förhand införa

a) genomförandeåtgärder och därvid börja med de produkter som i enlighet med Europeiska klimatförändringsprogrammet har konstaterats erbjuda stora möjligheter till en kostnadseffektiv minskning av utsläppen av växthusgaser, till

exempel utrustning för uppvärmning av byggnader och vatten, elektriska motorsystem, belysning i hushålls- och tjänstesektorn, hushållsapparater, kontorsutrustning i hushålls- och tjänstesektorn, konsumentelektronik samt värme-, ventilations- och klimatanläggningar, och

b) en separat genomförandeåtgärd för att minska en produktgrupps stand by-förluster.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 19.3.

Artikel 17

Självreglering

Frivilliga avtal eller andra åtgärder för självreglering som beskrivs som alternativ till genomförandeåtgärderna i detta direktiv ska minst bedömas utifrån bilaga VIII.

Artikel 18

Samrådsforum

Kommissionen ska se till att den vid genomförandet av sina uppgifter, när det gäller varje genomförandeåtgärd, eftersträvar ett väl avvägt deltagande av företrädare för medlemsstaterna och alla produktens eller produktgruppens relevanta intressenter, t.ex. industrin, inbegripet små och medelstora företag, hantverksföretag, fackföreningar, återförsäljare, detaljhandlare, importörer, miljöskyddsgrupper och konsumentorganisationer. Dessa parter ska i synnerhet bidra till att definiera och se över genomförandeåtgärderna, undersöka effektiviteten hos de etablerade systemen för marknadsövervakning och bedöma frivilliga avtal och andra åtgärder för självreglering. Dessa parter ska sammanträda i ett samrådsforum. Arbetsordningen för forumet ska fastställas av kommissionen.

Artikel 19

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 20

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa bestämmelser för överträdelse av de nationella bestämmelser som antas enligt detta direktiv och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de genomförs. Sanktionerna som fastställs ska vara effektiva, proportionella och avskräckande, med hänsyn till graden av bristande överensstämmelse och antalet enheter med produkter med bristande överensstämmelse som släppts ut på gemenskapsmarknaden. Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den 20 november 2010 och därefter utan dröjsmål alla ändringar som gäller dem.

Artikel 21

Översyn

Kommissionen ska senast 2012 se över detta direktivs effektivitet, inklusive genomförandeåtgärder, vilket bland annat omfattar

- a) de metoder som används för att fastställa och täcka väsentliga miljöparametrar, såsom resurseffektivitet, med hänsyn till produkternas hela livscykel,
- b) tröskeln för genomförandeåtgärder,
- c) mekanismer för marknadsövervakning, och
- d) eventuella relevanta incitament till självreglering.

Efter denna översyn och med beaktande särskilt av erfarenheterna i samband med detta direktivs utvidgade tillämpningsområde ska kommissionen i synnerhet bedöma lämpligheten av att utvidga direktivets tillämpningsområde till produkter som inte är energirelaterade, i syfte att väsentligt minska miljöpåverkan under sådana produkters hela livscykel, efter det att den har hört det samrådsforum som avses i artikel 18, samt när så är lämpligt förelägga Europaparlamentet och rådet förslag om ändring av direktivet

Artikel 22

Sekretess

Krav på tillverkarens och/eller dennes representants tillhandahållande av den information som avses i artikel 11 och i del 2 i bilaga 1 ska vara proportionella, och hänsyn ska tas till legitim sekretess för kommersiellt känslig information.

Artikel 23

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 1–9, 11,

14, 15 och 20 och bilagorna I–V, VII och VIII senast den 20 november 2010. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska också innehålla ett uttalande om att hänvisningar i lagar och andra författningar till direktiv som upphävts genom detta direktiv ska tolkas som hänvisningar till det här direktivet. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uttalandet ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 24

Upphävande

Direktiv 2005/32/EG, ändrat genom de direktiv som anges i del A i bilaga IX, ska upphöra att gälla dock utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter när det gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning av de direktiv som anges i del B i bilaga IX.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga X.

Artikel 25

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 26

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 21 oktober 2009

På Europaparlamentets vägnar

J. BUZEK
Ordförande

På rådets vägnar

C. MALMSTRÖM
Ordförande

BILAGA 1

Metod för att upprätta allmänna krav på ekodesign

(som det hänvisas till i artikel 15.6)

De allmänna kraven på ekodesign syftar till att förbättra produktens miljöprestanda och inriktas på produktens betydande miljöaspekter, utan att några gränsvärden fastställs. Metoden som avses i denna bilaga ska tillämpas när det är olämpligt att fastställa gränsvärden för den produktgrupp som utvärderas. Kommissionen ska fastställa de betydande miljöaspekterna när den utarbetar det utkast till genomförandeåtgärd som ska överlämnas till den kommitté som avses i artikel 19.1, varvid dessa särskilt ska anges i genomförandeåtgärden.

När kommissionen utarbetar genomförandeåtgärder som innehåller allmänna krav på ekodesign enligt artikel 15 ska den för den produkt som omfattas av genomförandeåtgärden fastställa de relevanta parametrarna för ekodesign bland dem som anges i förteckningen i del 1, kraven på tillhandahållande av information bland dem som anges i förteckningen i del 2 och de krav på tillverkaren som förtecknas i del 3.

Del 1. Parametrar för ekodesign av produkter

- 1.1 De betydande miljöaspekterna ska fastställas med beaktande av följande faser i produktens livscykel i den mån de rör produktdesignen:
 - a) Urval och användning av råvaror.
 - b) Tillverkning.
 - c) Emballage, transport och distribution.
 - d) Installation och underhåll.
 - e) Användning.
 - f) Utjänt produkt, vilket innebär en produkt i det tillstånd den är vid slutet av sin första användningsperiod och fram till det slutliga omhändertagandet.
- 1.2 För varje fas ska följande miljöaspekter bedömas, när det är relevant:
 - a) Förväntad användning av material, energi och andra resurser, t.ex. färskvatten.
 - b) Förväntade utsläpp i luft, vatten och mark.
 - c) Förväntade föroreningar på grund av fysiska effekter, t.ex. buller, vibrationer, strålning och elektromagnetiska fält.
 - d) Förväntad mängd avfall.
 - e) Möjligheter till återanvändning och återvinning av material och/eller energi med hänsyn till direktiv 2002/96/EG.
- 1.3 När det är lämpligt ska följande parametrar särskilt användas och vid behov kompletteras med andra för att utvärdera möjligheten att förbättra de miljöaspekter som avses i punkt 1.2:
 - a) Produktens vikt och volym.
 - b) Användning av återvunnet material.
 - c) Användning av energi, vatten och andra resurser under hela livscykeln.

- d) Användning av ämnen som är klassificerade som farliga för hälsan och/eller miljön enligt rådets direktiv 67/548/EEG av den 27 juni 1967 om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen ⁽¹⁾, och med hänsyn till lagstiftningen om utsläppande på marknaden och användning av särskilda ämnen, t.ex. rådets direktiv 76/769/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om begränsning av användning och utsläppande på marknaden av vissa farliga ämnen och preparat (beredningar) ⁽²⁾ eller direktiv 2002/95/EG.
- e) Mängd och art av de konsumtionsvaror som behövs för att korrekt använda och underhålla produkten.
- f) Möjlighet till återanvändning och materialåtervinning uttryckt i: antal använda material och komponenter, användning av standardkomponenter, tidsåtgång vid demontering, eventuella specialverktyg som behövs för demontering, användning av kodningsstandarder för komponenter och material för att kartlägga komponenter och material som kan återanvändas eller materialåtervinnas (även ISO-märkning av plastdelar), användning av material som är lätta att återvinna, enkel åtkomst till värdefulla och andra återvinningsbara komponenter och material, enkel åtkomst till komponenter och material som innehåller farliga ämnen.
- g) Införlivande av använda komponenter.
- h) Undvikande av tekniska lösningar som gör det svårare att återanvända och återvinna komponenter och hela apparater.
- i) Förlängning av livstiden uttryckt i: garanterad minimilivstid, garanterad minimileveranstid för reservdelar, modularitet, uppgraderingsmöjligheter, reparationsmöjligheter.
- j) Avfallsmängd och mängd farligt avfall.
- k) Utsläpp i luften (växthusgaser, förusrande ämnen, flyktiga organiska föreningar, ozonnedbrytande ämnen, långlivade organiska föreningar, tungmetaller, små partiklar och svävande partiklar) utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 97/68/EG av den 16 december 1997 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föreningar från förbränningsmotorer som ska monteras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg ⁽³⁾.
- l) Utsläpp i vatten (tungmetaller, ämnen som är skadliga för syrebalansen, långlivade organiska föreningar).
- m) Utsläpp i mark (särskilt läckage och utsläpp av farliga ämnen under produktens användning och risken för urläkning vid dess deponering som avfall).

Del 2. Krav på tillhandahållande av information

I genomförandeåtgärderna får det krävas att tillverkaren ska tillhandahålla information, vilket kan påverka hur produkten hanteras, används eller återvinns av andra parter än tillverkaren. Den informationen kan vara t.ex. följande:

- a) Information från produktdesignern om tillverkningsprocessen.
- b) Konsumentinformation om en produkts viktigaste miljömässiga egenskaper och miljöprestanda som medföljer produkten när den släpps ut på marknaden för att göra det möjligt för konsumenterna att jämföra dessa aspekter av produkterna.
- c) Konsumentinformation om hur produkten ska installeras, användas och underhållas för att minimera dess miljöpåverkan och för att säkra så lång livstid som möjligt, samt information om hur produkten ska lämnas tillbaka när den är uttjänt och i tillämpliga fall information om den period när reservdelar finns tillgängliga och om möjligheterna till uppgradering av produkter.
- d) Uppgifter om behandlingsanläggningar för demontering, materialåtervinning eller omhändertagande av uttjänta produkter.

Informationen bör om möjligt finnas på själva produkten.

I informationen ska hänsyn tas till förpliktelser i samband med annan gemenskapslagstiftning, t.ex. direktiv 2002/96/EG.

⁽¹⁾ EGT 196, 16.8.1967, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 262, 27.9.1976, s. 201.

⁽³⁾ EGT L 59, 27.2.1998, s. 1.

Del 3. Krav på tillverkaren

1. Tillverkare av en produkt ska göra en bedömning av den produktmodellen under hela dess livscykel, genom att arbeta med de miljöaspekter som i genomförandeåtgärden fastställs som sådana aspekter som kan ändras väsentligt genom produktdesignen och baserat på realistiska antaganden om normala förhållanden och syftet med användningen. Andra miljöaspekter kan utvärderas på frivillig basis.

På grundval av denna bedömning ska tillverkarna sedan fastställa produktens ekologiska profil. Den ska baseras på de egenskaper hos produkten som är relevanta ur miljösynpunkt och resursanvändning och utsläpp/restprodukter under hela produktens livscykel uttryckt i fysiska, mätbara kvantiteter.

2. Tillverkaren ska använda bedömningen för att utvärdera alternativa designlösningar och produktens uppnådda miljöprestanda i förhållande till riktmärken.

Riktmärken ska fastställas av kommissionen i genomförandeåtgärden på grundval av den information som samlats in när åtgärden utarbetades.

Vid valet av en särskild designlösning ska en lämplig balans uppnås mellan de olika miljöaspekterna och mellan miljöaspekter och andra relevanta faktorer, t.ex. hälsa och säkerhet, tekniska funktionskrav, krav på kvalitet och prestanda samt ekonomiska aspekter, även tillverkningskostnader och säljbarhet, samtidigt som all tillämplig lagstiftning ska följas.

—

BILAGA II

Metod för att fastställa specifika krav på ekodesign

(som det hänvisas till i artikel 15.6)

Specifika krav på ekodesign syftar till att förbättra en viss miljöaspekt hos en produkt. De kan i tillämpliga fall vara utformade som krav på minskad förbrukning av en särskild resurs, t.ex. begränsningar av resursanvändningen i olika faser i produktens livscykel (t.ex. gränser för vattenförbrukning under produktens användningsfas, gränser för mängden av ett bestämt material som får ingå i produkten eller krav på att en viss mängd återvunnet material används).

När kommissionen utarbetar genomförandeåtgärder som innehåller specifika krav på ekodesign enligt artikel 15 ska den för den produkt som omfattas av genomförandeåtgärden fastställa de relevanta parametrarna för ekodesign bland dem som anges i förteckningen i del 1 i bilaga I, och fastställa nivåerna på dessa krav i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 19.2, enligt följande:

1. Vid en teknisk, miljömässig och ekonomisk analys ska en rad representativa modeller av produkten på marknaden väljas ut och tekniska möjligheter för att förbättra produktens miljöprestanda identifieras, samtidigt som dessa alternativs ekonomiska bärkraft ska beaktas och märkbara försämringar för konsumenterna undvikas när det gäller prestanda eller användbarhet.

Den tekniska, miljömässiga och ekonomiska analysen ska också, för de miljöaspekter som beaktas, identifiera produkterna med bäst prestanda och bästa tillgängliga teknik på marknaden.

Prestandan hos de produkter som finns tillgängliga på internationella marknader och riktmärken i andra länders lagstiftning ska beaktas både i samband med analysen och när kraven fastställs.

På grundval av denna analys och med beaktande av den tekniska och ekonomiska genomförbarheten samt förbättringspotentialen, ska konkreta åtgärder vidtas i syfte att minimera produktens miljöpåverkan.

När det gäller de representativa modellernas energianvändning i drift ska nivån för energieffektivitet eller energianvändning fastställas i syfte att uppnå minsta möjliga kostnad för slutanvändarna under produktens hela livscykel och hänsyn ska tas till konsekvenserna för andra miljöaspekter. Vid analysen av livscykelkostnaderna används en realränta baserad på uppgifter från Europeiska centralbanken och en realistisk livstid för produkten. Den är baserad på summan av ändringarna i inköpspriset (som följer av ändringar i industrikostnaderna) och i driftsutgifterna, som följer av de olika möjligheterna till tekniska förbättringar, som diskonteras under de representativa produkternas livstid. Driftsutgifterna täcker i första hand energianvändning och ytterligare utgifter för andra resurser, t.ex. vatten eller rengöringsmedel.

Det ska genomföras en känslighetsanalys som omfattar de relevanta faktorerna (t.ex. priset på energi och andra resurser, kostnaden för råvaror eller produktionskostnader, diskonten) och i förekommande fall även de externa miljökostnaderna, inklusive uteblivna utsläpp av växthusgaser, i syfte att kontrollera om det skett väsentliga ändringar och om de övergripande slutsatserna håller. Kraven ska anpassas i överensstämmelse med detta.

En liknande metod får tillämpas på andra resurser, t.ex. vatten.

2. För att utveckla de tekniska, miljömässiga och ekonomiska analyserna får uppgifter som är tillgängliga inom ramen för annan gemenskapsverksamhet användas.

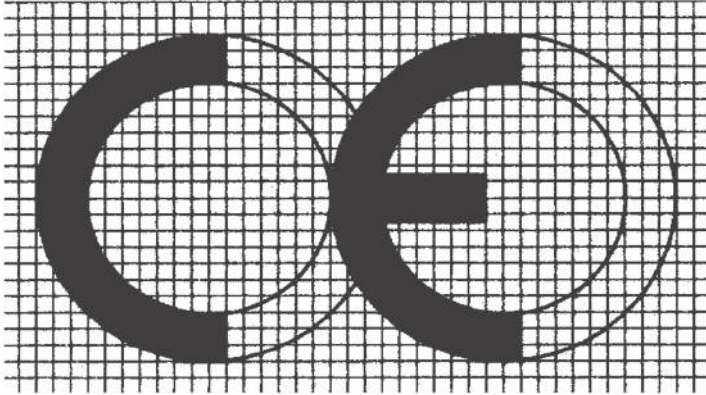
Detsamma gäller uppgifter från befintliga program i andra delar av världen för fastställande av specifika krav på ekodesign för produkter som förekommer vid handel med Europeiska unionens ekonomiska partner.

3. Vid fastställande av datumet för kravets ikraftträdande ska hänsyn tas till hur lång tid det kommer att ta att ge produkten en ny design.

BILAGA III

CE-märkning

(som det hänvisas till i artikel 5.2)

CE-märkningen ska vara minst 5 mm hög. Om CE-märkningen förminskas eller förstoras ska proportionerna i ovanstående modell bibehållas.

CE-märkningen ska anbringas på produkten. Om detta inte är möjligt ska märkningen anbringas på förpackningen och på de medföljande dokumenten.

—

BILAGA IV

Intern designkontroll

(som det hänvisas till i artikel 8.2)

1. I denna bilaga beskrivs det förfarande genom vilket tillverkaren eller dennes representant, som uppfyller de förpliktelser som fastställs i punkt 2, förklarar och försäkrar att produkten överensstämmer med relevanta krav i den tillämpliga genomförandeåtgärden. EG-försäkran om överensstämmelse kan omfatta en eller flera produkter och ska bevaras av tillverkaren.
2. Tillverkaren ska sammanställa teknisk dokumentation som gör det möjligt att bedöma produktens överensstämmelse med kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärden.

Denna dokumentation ska i synnerhet innehålla:
 - a) En allmän beskrivning av produkten och dess avsedda användning.
 - b) Resultaten av relevanta miljöbedömningsstudier som utförts av tillverkaren och/eller hänvisningar till litteratur om miljöbedömningar eller fallstudier som används av tillverkaren vid utvärdering, dokumentation och fastställande av olika lösningar för produktdesignen.
 - c) Produktens ekologiska profil om det krävs enligt genomförandeåtgärden.
 - d) Element i produktdesignspecifikationen som rör produktens miljömässiga designaspekter.
 - e) En förteckning över de standarder som avses i artikel 10 och som helt eller delvis har använts samt en beskrivning av de lösningar som har valts för att uppfylla kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärden, om de standarder som avses i artikel 10 inte har använts eller om dessa standarder inte fullt ut täcker kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärden.
 - f) En kopia av de uppgifter som rör produktens miljömässiga designaspekter som ska lämnas i enlighet med kraven i del 2 i bilaga 1.
 - g) Resultaten av mätningarna av de krav på ekodesign som utförts, även detaljer om dessa mätningars överensstämmelse med de krav på ekodesign som fastställs i den tillämpliga genomförandeåtgärden.
3. Tillverkaren ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att garantera att produkten tillverkas i enlighet med de designspecifikationer som avses i punkt 2 och i enlighet med kraven i den tillämpliga åtgärden.

BILAGA V

Ledningssystem för bedömning av överensstämmelse

(som det hänvisas till i artikel 8.2)

1. I denna bilaga beskrivs det förfarande genom vilket den tillverkare som uppfyller förpliktelserna i punkt 2, förklarar och försäkrar att produkten uppfyller kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärden. EG-försäkran om överensstämmelse kan omfatta en eller flera produkter och ska bevaras av tillverkaren.
2. Ett ledningssystem kan användas för bedömning av produktens överensstämmelse förutsatt att tillverkaren inför de miljörelaterade delar av ledningssystemet som avses i punkt 3.

3. Miljödelar i ledningssystemet

I denna punkt anges de delar i ett ledningssystem och de förfaranden genom vilka tillverkaren kan påvisa att produkten uppfyller kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärden.

- 3.1 Policy beträffande produktens miljöprestanda

Tillverkaren ska kunna påvisa överensstämmelse med kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärden. Tillverkaren ska också kunna tillhandahålla ramar för att fastställa och revidera målsättningar och indikatorer för produktens miljöprestanda, för att förbättra produktens övergripande miljöprestanda.

Alla de åtgärder som antagits av tillverkaren för att förbättra produktens övergripande miljöprestanda och fastställa produktens ekologiska profil, genom design och tillverkning, om det krävs enligt genomförandeåtgärden, ska dokumenteras systematiskt och grundligt i form av skriftliga förfaranden och instruktioner.

Dessa förfaranden och instruktioner ska särskilt omfatta en adekvat beskrivning av

- a) förteckningen över dokument som ska upprättas för att påvisa produktens överensstämmelse, och som - om det är relevant - ska göras tillgängliga,
- b) målsättningarna och indikatorerna för produktens miljöprestanda samt organisationsstruktur, ansvarsområden och ledningens befogenheter liksom resursfördelningen när det gäller genomförande och uppdatering,
- c) de kontroller och tester som ska utföras efter tillverkningen för att kontrollera produktens prestanda i förhållande till indikatorerna för miljöprestanda,
- d) förfaranden för kontroll av den krävda dokumentationen och garantier för att den uppdateras, och
- e) metoden för att kontrollera miljöinslagens genomförande och effektivitet i ledningssystemet.

- 3.2 Planering

Tillverkaren ska fastställa och uppdatera

- a) förfaranden för fastställandet av produktens ekologiska profil,
- b) målsättningar och indikatorer för produktens miljöprestanda, i vilka hänsyn tas till tekniska alternativ för att uppfylla de tekniska och ekonomiska kraven, och
- c) ett program för att uppnå dessa målsättningar.

- 3.3 Genomförande och dokumentation

- 3.3.1 Dokumentationen av ledningssystemet ska särskilt uppfylla följande:
- Ansvarsområden och befogenheter ska definieras och dokumenteras i syfte att säkra produktens miljöprestanda, samtidigt som det rapporteras om hur översyn och förbättringar genomförs.
 - Det ska utarbetas dokument med beskrivningar av den metod för designkontroll och verifikation som införts och de förfaranden och systematiska åtgärder som används vid produktdesignen.
 - Tillverkaren ska upprätta och uppdatera information för att beskriva de viktigaste miljörelaterade delarna i ledningssystemet och förfarandena för att kontrollera alla dokument som krävs.
- 3.3.2 Dokumentationen av produkten ska särskilt innehålla följande:
- En allmän beskrivning av produkten och dess avsedda användning.
 - Resultaten av relevanta miljöbedömningsstudier som utförts av tillverkaren och/eller hänvisningar till litteratur om miljöbedömningar eller fallstudier som används av tillverkaren vid utvärdering, dokumentation och fastställande av olika lösningar för produktdesignen.
 - Produktens ekologiska profil om det krävs enligt genomförandeåtgärden.
 - Dokument som innehåller en redogörelse för resultaten av mätningarna av de krav på ekodesign som genomförs, även detaljerade uppgifter om dessa mätningars överensstämmelse med de krav på ekodesign som fastställs i den tillämpliga genomförandeåtgärden.
 - Tillverkaren ska fastställa specifikationer, i vilka det särskilt framgår vilka standarder som tillämpats. Om standarderna i artikel 10 inte tillämpats eller om de inte fullt ut omfattar kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärden, ska specifikationerna innehålla en beskrivning av de medel som använts för att uppnå överensstämmelse.
 - En kopia av den information som rör produktens miljömässiga designaspekter som ska lämnas i enlighet med kraven i del 2 i bilaga 1.
- 3.4 Kontroll och korrigerande åtgärder
- 3.4.1 Tillverkaren ska
- vidta alla nödvändiga åtgärder för att garantera att produkten kommer att tillverkas i enlighet med designspecifikationerna och med kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärden,
 - fastställa och uppdatera förfaranden för att undersöka och hantera bristande överensstämmelse samt genomföra de ändringar i de dokumenterade förfarandena som följer av de korrigerande åtgärderna, och
 - minst vart tredje år utföra en fullständig intern revision av ledningssystemet med avseende på dess miljödelar.
-

BILAGA VI

EG-försäkran om överensstämmelse

(som det hänvisas till i artikel 5.3)

EG-försäkran om överensstämmelse ska innehålla följande upplysningar:

1. Tillverkarens eller dennes representants namn och adress.
 2. En beskrivning av modellen så att den kan identifieras entydigt.
 3. I förekommande fall, hänvisningar till de harmoniserade standarder som använts.
 4. I förekommande fall, övriga tekniska standarder och specifikationer som använts.
 5. I förekommande fall, hänvisningar till annan gemenskapslagstiftning som innehåller bestämmelser om anbringande av CE-märkningen.
 6. Namnet på den person som är bemyndigad att underteckna bindande dokument på tillverkarens eller dennes representants vägnar, samt personens underskrift.
-

BILAGA VII

Genomförandeåtgärdernas innehåll

(som det hänvisas till i artikel 15.8)

Genomförandeåtgärden ska särskilt innehålla följande:

1. En exakt definition av den eller de typer av produkter som omfattas.
2. Kraven på ekodesign för de produkter som omfattas, genomförandedatum, stegvisa åtgärder eller övergångsåtgärder eller övergångsperioder:
 - a) Om det rör sig om allmänna krav på ekodesign, ska de relevanta faserna och aspekterna bland dem som nämns i punkt 1.1 och 1.2 i bilaga I, åtföljda av exempel på parametrar bland dem som nämns i punkt 1.3 i bilaga I, anges som riktlinjer för att utvärdera förbättringarna i fråga om fastställda miljöaspekter.
 - b) Om det rör sig om specifika krav på ekodesign ska nivån anges.
3. De parametrar för ekodesign som avses i del 1 i bilaga I för vilka inga krav på ekodesign är nödvändiga.
4. Kraven rörande installationen av produkten, om det är direkt relevant för miljöprestandan.
5. De mätningstandarder och/eller mätmetoder som ska användas. Om möjligt ska harmoniserade standarder vilkas referensnummer offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* användas.
6. Närmare upplysningar om bedömningen av överensstämmelse enligt beslut 93/465/EEG:
 - a) Om de moduler som ska användas skiljer sig från modul A, ska de faktorer som leder till att ett särskilt förfarande väljs anges.
 - b) Om det är relevant, ska kriterierna för godkännande och/eller certifiering av tredje part anges.Om andra moduler fastställs i andra EG-krav för samma produkt, ska modulen som fastställs i genomförandeåtgärden gälla för det berörda kravet.
7. Krav på att tillverkarna ska överlämna uppgifter, framför allt om de faktorer i den tekniska dokumentationen som behövs för att underlätta kontrollen av huruvida produkten överensstämmer med genomförandeåtgärden.
8. Längden på den övergångsperiod under vilken medlemsstaterna ska tillåta utsläppande på marknaden och/eller ibruggtagande av produkter som uppfyller gällande bestämmelser inom deras territorium vid den tidpunkt då genomförandeåtgärden antas.
9. Datum för utvärderingen och en eventuell revidering av genomförandeåtgärden, med hänsyn till takten i den tekniska utvecklingen.

BILAGA VIII

Självreglering

(som det hänvisas till i artikel 17)

Förutom det grundläggande rättsliga kravet på att självregleringsinitiativ ska vara förenliga med alla bestämmelser i fördraget (framför allt om den inre marknaden och konkurrens) samt med gemenskapens internationella åtaganden, bland dem också bestämmelserna för multilateral handel, kan följande icke uttömmande förteckning över vägledande kriterier användas för att bedöma möjligheten att godkänna självregleringsinitiativ som alternativ till en genomförandeåtgärd enligt detta direktiv:

1. Möjligheter till deltagande

Aktörer från tredjeländer ska ha möjlighet att delta i både självregleringsinitiativets förberedande fas och genomförandefas.

2. Mervärde

Självregleringsinitiativen ska skapa ett mervärde (jämfört med den vanliga näringsverksamheten) i form av bättre miljöprestanda som helhet hos de produkter som berörs av dem.

3. Representativitet

Näringslivet och dess sammanslutningar som medverkar i en självreglerande åtgärd ska företräda en bred majoritet av den relevanta ekonomiska sektorn, med så få undantag som möjligt. Man ska se till att konkurrensbestämmelserna respekteras.

4. Kvantitativt uttryckta och etappvis fördelade mål

De mål som uppställs av de berörda parterna ska vara klara och entydiga och ha en väldefinierad utgångspunkt. Om ett självregleringsinitiativ omfattar en längre tidsrymd ska även etappmål ingå. Övervakningen av att målen och etappmålen nås ska kunna ske på ett trovärdigt sätt och till ett överkomligt pris med hjälp av klara och tillförlitliga indikatorer. Utvecklingen av dessa indikatorer ska underlättas med hjälp av information från forskning samt vetenskapliga och tekniska bakgrundsuppgifter.

5. Det civila samhällets medverkan

För att tillförsäkra insyn ska självregleringsinitiativen offentliggöras, även med hjälp av Internet och andra elektroniska informationsmedel.

Samma ska gälla för etappvisa och slutliga övervakningsrapporter. De berörda parterna, däribland medlemsstater, näringslivet, frivilligorganisationer på miljöområdet och konsumentföreningar, ska få möjlighet att yttra sig om självregleringsinitiativen.

6. Övervakning och rapportering

Varje självregleringsinitiativ ska ha ett väl utformat system för övervakning med en tydlig ansvarsfördelning mellan näringslivet och oberoende kontrollörer. Kommissionens avdelningar ska inbjudas att tillsammans med parterna i självregleringsinitiativet övervaka att målen nås.

Planen för övervakning och rapportering ska vara ingående, medge insyn och präglas av objektivitet. Det ska även försättningsvis tillkomma kommissionens avdelningar att med bistånd av den kommitté som avses i artikel 19.1 bedöma om målen i de frivilliga avtalen eller andra åtgärder för självreglering har uppnåtts.

7. Kostnadseffektiv förvaltning av självregleringsinitiativ

Förvaltningskostnaderna för självregleringsinitiativ, framför allt för övervakningen, får inte vara oskäligt betungande i förhållande till initiativets mål samt jämfört med andra tillgängliga politiska styrmedel.

8. Hållbarhet

Självregleringsinitiativen ska utgöra ett svar på de politiska målen för detta direktiv, bland dem dess helhetsperspektiv, och vara förenliga med de ekonomiska och sociala dimensionerna av en hållbar utveckling. Skyddet av konsumenternas intressen, dvs. hälsa, livskvalitet och ekonomiska intressen, ska också ingå i målen.

9. Förenlighet med andra incitament

Självregleringsinitiativen kommer knappast att leda till de resultat som förväntas om andra faktorer och incitament, såsom marknadens krav, skatter eller nationell lagstiftning, ger motstridiga signaler till dem som medverkar i självregleringsinitiativet. Politisk konsekvens är viktig i detta sammanhang och ska beaktas vid bedömningen av effekten hos ett självregleringsinitiativ.

—————
BILAGA IX

DEL A

Upphävt direktiv och ändringar av det

(som det hänvisas till i artikel 24)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/32/EG
(EUT L 191, 22.7.2005, s. 29)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/28/EG
(EUT L 81, 20.3.2008, s. 48)

Endast artikel 1

DEL B

Förteckning över tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning

(som det hänvisas till i artikel 24)

Direktiv	Sista datum för införlivande
2005/32/EG	11 augusti 2007
2008/28/EG	—

BILAGA X

Jämförelsetabell

Direktiv 2005/32/EG	Detta direktiv
Artiklarna 1–20	Artiklarna 1–20
Artikel 21	—
Artikel 22	—
Artikel 23	Artikel 21
Artikel 24	Artikel 22
Artikel 25	—
—	Artikel 23
—	Artikel 24
Artikel 26	Artikel 25
Artikel 27	Artikel 26
Bilagorna I–VIII	Bilagorna I–VIII
—	Bilaga IX
—	Bilaga X

Promemorian En ny energimärkningslag (Ds 2010:34) har remitterats till Regelrådet, Kommerskollegium, Stockholms tingsrätt, Kamrarrätten i Jönköping, Förvaltningsrätten i Linköping, Justitiekanslern, Domstolsverket, Rikspolisstyrelsen, Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll (SWEDAC), Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB), Socialstyrelsen, Läke-medelsverket, Tullverket, Kungliga Tekniska Högskolan (KTH), Linköpings tekniska högskola (LiTH), Chalmers tekniska högskola, Naturvårdsverket, Kemikalieinspektionen, Strålsäkerhetsmyndigheten, Boverket, Miljöstyrningsrådet, Post- och telestyrelsen, Statens väg- och transportforskningsinstitut (VTI), Transportstyrelsen, Statens institut för kommunikationsanalys (SIKA), Konkurrensverket, Verket för innovationssystem (Vinnova), Tillväxtverket, Affärsverket svenska kraftnät, Elsäkerhetsverket, Statens energimyndighet, Svensk Bilprovning AB, Marknadsdomstolen, Konsumentverket, Miljömärkning Sverige AB, Arbetsmiljöverket, Sveriges Kommuner och Landsting (SKL), Svensk handel, Svenskt Näringsliv, Företagarna, Lantbrukarnas Riksförbund (LRF), Svensk Energi, Svensk Fjärrvärme, Jernkontoret, Skogsindustrierna, Näringslivets Regelnämnd (NNR), Svenska Elektriska kommissionen, BILSweden, Byggsektorns Kretsloppsråd, Däck-, Fälg- och Tillbehörsleverantörernas Förening (DFTF), Däckspecialisternas Riksförbund (DRF), Electrolux AB, Elektriska Hushållsapparat Leverantörerna (EHL), Elektronikindustri-föreningen, Elkretsen, Ericsson AB, Föreningen Gröna Bilister, Företagarförbundet, Greenpeace, Industrins Byggmaterialgrupp, IT-företagen, IVL Svenska Miljöinstitutet AV, Nationalföreningen för trafiksäkerhetens främjande (NTF), Näringspunkten, Plast- och Kemiföretagen, Scandinavian Tyre and Rim Organization (STRO), SEK Svensk Elstandard, Swedish Standards Institute, Svemin, Svensk Däcktillverkning AV (SDAB), Svensk kollektivtrafik, Svenska Bussbranschens riksförbund, Svenska Byggbranschens Utvecklingsfond, Energigas Sverige, Svenska Naturskyddsföreningen, Svenska taxiförbundet, Sveriges konsumenter, Sveriges tidskrifter, Sverige Åkeriföretag, TCO Development, Teknikföretagen, Trafikverket, Återvinningsindustrierna.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 27 januari 2011.

Närvarande: Statsministern Reinfeldt, ordförande, och statsråden Björklund, Ask, Larsson, Erlandsson, Carlgren, Borg, Sabuni, Billström, Adelsohn Liljeroth, Ohlsson, Norman, Attefall, Engström, Kristersson, Elmsäter-Svärd, Ullenhag, Hatt.

Föredragande: statsrådet Hatt.

Regeringen beslutar proposition 2010/11:61 Genomförande av det reviderade ekodesigndirektivet.

Författningsrubrik	Bestämmelser som inför, ändrar, upphäver eller upprepar ett normgivningsbemyndigande	Celexnummer för bakomliggande EU-regler
Lagen (2008:112) om ekodesign	4–8, 10 och 17 §§	32009L0125
